

Verden står ved en skillevej: En ny mørk tidsalder eller en ny renæssance

Den 21. august (EIRNS) –Tegnene på det igangværende nedbrud af det transatlantiske finansielle system eskaleres. Panikniveauet i den finansielle sektor blev demonstreret med opfordringen til at udstede “helikopterpenge” til bortforklaring af sammenbruddet af boblen af derivater og ‘gearet’ gæld til en værdi af \$ 1,5 billioner. BlackRock, den største private kapitalforvalter i verden, har udarbejdet et papir til mødet i Jackson Hole, Wyoming, der finder sted i slutningen af denne uge, den 22.-24. August, og hvor mange af de øverste bankfolk og finansielle regeringseksperter fra hele verden samles. De kalder deres forslag for en “regimeændring” af det finansielle system, idet de ophæver centralbankernes såkaldte “uafhængighed” . Langt fra at være en opfordring til national bankvirksomhed – som er en central del af Lyndon LaRouches program til at gendanne det amerikanske system – er det, som de foreslår, at fusionere regeringerne og centralbankerne og fremme det, de kalder “direkte investeringer”, eller direkte levering af penge til enhver nødlidende bank, der har brug for det. Hvad som helst, for at holde den afledte boble flydende i et par uger eller højst måneder. Dette var præcis, hvad LaRouche advarede om med sin berømte “Trippelkurve” eller “Typiske Kollaps Funktion”, det pædagogiske redskab, som han udviklede i 1995, og som på en forbløffende, men enkel og overbevisende måde viser, hvordan de økonomiske og monetære aggregater bevæger sig i en hyperbolsk retning opad til et bestemt punkt, mens realøkonomien bevæger sig nedad og slutteligt går under, hvilket forårsager sammenbruddet af de finansielle aggregaters reelle, bagvedliggende, værdier. Vi er nu nået til det punkt, hvor enhver form for likviditetstilførsel, man kan forestille

dig, ikke vil være tilstrækkelig til at opretholde denne boble. Vi er på vej mod den 'perfekte storm' uden andre tilgængelige løsninger end omdannelsen af hele systemet i retning af LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; nationalisering af centralbankerne og oprettelsen af nationale banker i overensstemmelse med Alexander Hamiltons principper (eller 'Kreditanstalt für Wiederaufbau' i efterkrigsopbygningsplanen i Tyskland) og derefter etablering af et nyt, internationalt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system. Dette vil skabe kapaciteten til at etablere et forceret program for fusion, for rumforskningssamarbejde og for samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og dermed udvikling af hele verden.

I USA blev præsident Trumps opfordring til en forceret Måne-Mars-mission, Artemis-projektet, præsenteret på et møde i 'National Space Council', der blev afholdt i Virginia den 20. august; det blev fremført, at det haster med nukleare fremdrivningssystemer, hvis man skal rejse til Mars uden den fysiske overlast der følger af stråling, og som ville være resultatet af den ni måneders rejse ved hjælp af kemisk fremdrift. (Faktisk vil alene en fusionsraket, der forkorter turen til et antal dage, åbne mulighed for regelmæssige rejser til Mars – hvilket er grunden til, at et forceret program for fusion skal lanceres samtidigt med Måne-Mars-programmet.) For både Artemis Projektet og fusionsenergiprojektets vedkommende, vil alene et uhindret internationalt samarbejde mellem de førende videnskabelige nationer i verden kunne opnå de nødvendige resultater. Det er netop denne form for internationalt samarbejde, der også kræves for at gennemføre transformationen af det globale finansielle system gennem et nyt Bretton Woods.

Mod denne håbefulde og optimistiske vision for fremtiden har de døende rester af Imperiet iværksat den mest massive kampagne for adfærdsmodifikation – dvs. hjernevask – i moderne

historie. En uge med kulturel og videnskabeligt vanvid skal gennemføres internationalt fra den 20. til 27. september, centreret i FN's generalforsamling på Manhattan, hvor man kræver, at alle disse ideer om videnskabelig udvikling af den menneskelige race fuldstændigt skrotes – at enhver videnskabelig indsats i grænseområderne for menneskelig viden... om rummet, om at gentage solens vidunder gennem fusionskraft, om at fremme evnen af en ekspanderende menneskelig race til at medvirke i universets udvikling – alt dette sættes i stå for at "redde planeten" fra ikke-eksisterende antropomorfe (menneskeskabte, red.) klimaændringer. 'Den lille kylling' fra børnehavens rim, var ikke nær så sindssyg som denne massepsykose, der spredes af misbrugte børn, stofmisbrugere, og onde hjerner, der ønsker at redde et døende økonomisk system på bekostning af den menneskelige race. Valget er klart – vær med i udviklingen af universet og frigørelsen af menneskelig kreativitet i de mange kommende generationer gennem videnskabelig fremgang og kulturel skønhed, eller se menneskeheden blive drevet ind i en ny mørk tidsalder og sandsynligvis termonuklear krig. Vi befinder os nu i det øjeblik i historien, som Lyndon LaRouche oprettede denne organisation med henblik på.

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med "klima-nødsituationen", der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag

masseskyderierne, der mener, at "nødsituationen" opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som "økofascister"; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager "alvorlige handlinger."

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der beforder de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen

for oprettelsen af et ny Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession " og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis " Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Umiddelbart forude er en mur af ild sat op af britiske brandstiftere – vil I gå igennem den ?

Den 15. august (EIRNS) –I rapporten fra House of Lords, (det britiske overhus, red.) fra december 2018, "Britisk udenrigspolitik i en skiftende verdensorden", udpegede det britiske imperium fire nationer: Kina, Rusland, Indien og USA som mål for intervention og 'disruption'. Amerikanerne er for deres vedkommende bekendt med denne 'disruption': det årelange russiagate-fupnummer, i første omgang rettet mod præsidentkandidat Trump, og sidenhen mod præsident Donald

Trump. Det er nu gamle nyheder – MI6s Christopher Steele, der forfattede det uredelige dossier mod Trump, en sværm af udenlandske informanter og provokatører, fuldspektret ulovlig overvågning, lækager og informationskrig – dette var alt sammen, som James Comey sagde, operationer udført af den 'britiske crown' i forbindelse med Obamas Det Hvide Hus.

Idet de fortsætter med deres kriminelle indblanding i den amerikanske valgproces, udelukker det britiske aristokrati i rapporten fra House of Lords muligheden af, at Donald Trump kan modtage valg til en anden periode som præsident. I afsnit 37-39 hedder det i rapporten: "Den amerikanske administration har truffet en række højt profilerede unilaterale udenrigspolitiske beslutninger, der er i strid med Det Forenede Kongeriges interesser. Især amerikansk tilbagetrækning fra Parisaftalen om klimaændringer ... de besværligheder, som briterne og deres allierede har været ude for i forbindelse med forsøg på at påvirke USA, demonstrerer udfordringen ved at arbejde med administrationen ... Skulle præsident Trump vinde en anden periode, eller en lignende administration efterfølge ham, vil skaden på relationerne mellem UK-USA være længere ... "Det betyder, at Det imperialistiske Storbritannien planlægger at gribe ind igen for at besejre Donald Trump, og de intervenserer allerede nu igen. Selvom man måske konkluderer, at de bavlende fjolser der omfatter de demokratiske kandidater, aldrig vil være i stand til det, ligger faren i det, man ikke ser i øjeblikket.

'The Lords' finansielle system, der består af City of London og Wall Street, er endnu en gang ved at kollapse. Efter sammenbruddet i 2008, der frembragte økonomisk blodbad i hele verden, rekonstruerede bankfolkene simpelthen den samme økonomiske boble, denne gang næsten dobbelt så stor som den foregående. For at bevare deres magt har City of London opfundet en gigantisk fidus – Green Finance Institute (Det Grønne Finansieringsinstitut). Deres hensigt er at afindustrialisere hele Europa, især Tyskland, udplyndre

indtægterne fra titusinder af virksomheder og endda personlige konti under dække af at 'redde' planeten. Yderligere midler vil finansiere en ny international økofascistisk bevægelse, hvor befolkningerne, under truslen om magtanvendelse, accepterer dødbringende nedskæringer og folkedrab imod sig selv for at bringe folketallet ned på niveauer, som fuldstændigt afindustrialiserede nationer er i stand til at oppebære. Under overskriften 'Extinction Rebellion', en organisation drevet af unge mennesker, planlægger de at udslette 6 milliarder mennesker.

Den nu afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche sagde, at der er fire lande med tilstrækkeligt økonomisk potentiale, som, hvis de gik sammen, ikke alene kunne overleve sammenbruddet af det britiske imperialistiske økonomiske system, men også komme ud af sammenbruddet med et højere niveau af produktivitet og kultur. Disse nationer er Rusland, Kina, Indien og USA. LaRouche foreslog, at disse fire lande samarbejder fælles udvikling af avancerede teknologier, grundvidenskab, rumforskning og udvikling af infrastruktur i stor skala. Han foreslog, at disse fire lande samtidig skulle samarbejde om et Nyt Bretton Woods system, ved at fiksere valutakurser og give mulighed for udstedelse af massive mængder af kredit med lav rente til støtte for en verden af suveræne nationalstater, der handler indbyrdes til gensidig fordel, og samarbejde om hastig fysisk udvikling af underudviklede nationalstater. Dette forslag ville fjerne den britisk-sponsorerede spekulative kasinoøkonomi, der har hærget verden. Den udvidede produktivitet, der følger af dette forslag, understøtter ikke kun verdens befolkning på et højere niveau, det ville fordre, at der bor mange, mange, flere mennesker i Verden. Ikke overraskende er LaRouches fire magter – De Forenede Stater, Rusland, Kina og Indien – nøjagtigt de lande, der nu er mål for krig og undergravende virksomhed fra det britiske imperium:

- Der forekommer nu demonstrationer mod Vladimir Putin i

Rusland orkestreret af en NGO-baseret fredsbevægelse. Disse NGO'er (Non Governmental Organisations, red.) er 'frontorganisationer' for de samme anglo-amerikanske efterretningsvirksomheder og finansfolk, såsom George Soros, der promoverer det falske 'russiagate'-fupnummer, der sigter mod at ødelægge præsident Trump, og som har splittet vores land med krigshysteri imod Rusland, og imod denne præsidents opfordring til fred.

- Kina bliver undergravet gennem den tidligere britiske kronkoloni i Hong Kong. Voldelige "demokrati"-demonstrationer sigter mod at kræve, at den kinesiske regering reagerer militært og fanger præsident Trump i en umulig position, hvor han, håber de, bliver tvunget til at opgive enhver form for samarbejde med sin ven Xi Jinping, især som valget i 2020 nærmer sig, og demokrater og republikanere fra etablissementet angriber præsidenten med påstande om, at han ikke er barsk nok. Enhver, der ikke er vildledt, ved, at finansfolk i London og Wall Street og de korrupte politikere, som de aktiverede, er de samme banditter, der stjal den amerikanske økonomi og flyttede den til Kina og andre lavtløns-destinationer. Præsidenten siger selv, at han ikke bebrejder Kina, og i stedet peger på de globalistiske institutioner som Verdenshandelsorganisationen, som vores elitære forrædere har bragt os ind i. Hvis Kina har stjålet noget som helst fra USA, er det ideen om målrettet kredit til at støtte grundlæggende videnskab, produktiv og moderne industri og transport og opbygning af store infrastruktur-projekter – noget, som vi plejede at gøre før vi blev overtalt til at blive et "forbruger"-samfund.

- Briterne puster også til ilden i den gamle Kashmir-konflikt mellem Indien og Pakistan, en konflikt, der er forankret i den racemæssige og religiøse opdeling, som de oprindeligt selv skabte under kolonialismen.

- I USA er vi gået ind i "fase to" af kuppet mod præsidentskabet, hvilket involverer den ofte gentagne sætning,

der regelmæssigt høres i de falske nyheder, især MSNBC og CNN, at enhver, der stemte for Donald Trump eller støtter Donald Trump er en 'hvid supremacist'. Disse påstande sigter imod at fremprovokere eller retfærdiggøre voldshandlinger.

Dem der mener, at det britiske imperium ophørte med at eksistere efter 2. verdenskrig, er uvidende om, at City of London for indeværende kontrollerer verdens pengestrømme. Det meste af det, der tidligere var Wall Street, huserer nu indenfor den ene kvadratkilometer i London, der kaldes 'City of London Corporation'. Britiske tænketanke og efterretningsbureauer kontrollerer 'ideologifabrikker' og 'propaganda-fronter', som indoktrinerer og underkuer befolkningerne og, ligesom med de gamle romere, trakterer med følelsesmæssige shows og underholdning. Deres opgave er, for enhver pris at opretholde Citys økonomiske magt. Det er denne kombinerede magt, der ofte – fejlagtigt – refereres til som 'the Deep State'.

Det britiske 'Commonwealth, under Dronningens suveræne myndighed, udgør over 31% af verdens befolkning, og hvert tredje land i verden. Det kontrollerer international organiseret kriminalitet, narkotikahandel og fostrer og fremmer islamisk terrorisme som en paramilitær styrke til hybrid krigsførelse og regimeskifte-operationer. Det har infiltreret de udenrigspolitiske institutioner i De Forenede Stater dybt, og vores førende universiteter siden slutningen af 2. verdenskrig, hvilket har resulteret i, at ideer med britisk oprindelse, såsom det postindustrielle samfund og menneskeskabte klimaændringer, er blevet enerådende i vores samfund, har ødelagt vores engagement i videnskab, og hærger det rationelle potentiale hos de unge sind.

Navnet Lyndon LaRouche har igennem fire årtier været synonymt med ideen om at "knuse det britiske imperium" Det britiske imperium forstår LaRouches plan for dets ødelæggelse og for fremkomsten af en kreativ menneskehed i dets kølvand, ligesom det forstod og hårdt bekæmpede den samme hensigt fra Franklin

Roosevelts side. De forstår også, at præsident Trump truer deres flanker med sin støtte for nationalstaten, hans bestræbelser på at skabe produktive job inden for produktion og infrastruktur, hans bestræbelser på at afslutte deres krige, og hans annoncering af det bemandede ruminitiativ – planen om at vende tilbage til månen i 2024, for derefter at fortsætte til Mars. De forstår, at et økonomisk mobiliseret og videnskabeligt avanceret USA – en situation, der er muliggjort af præsidentens forpligtelse til at vende tilbage til Månen og kolonisere Mars – kan føre til de nødvendige aftaler blandt de fire magter, – aftaler, der gør en ende på det britiske imperium en gang for alle.

Det faktum, at dette præsidentskab modstod deres oprindelige fuldskala og hensynsløse angreb, har nu efterladt dem på et meget udsat og meget svagt sted, en svaghed, som de ikke har oplevet siden slutningen af 2. verdenskrig. De er sårede, men alligevel fast besluttede og opsat på at nedlægge alt og alle, der kommer i vejen for dem.

En præsident, der ved, at han kan stole på en rationel og progressiv befolkning, og uden at gå ind på Washingtons ondsksfulde spil, kan frembringe denne store historiske ændring, en ændring, der nødvendiggøres af de kriseforhold, der er i færd med at opstå.

Indenrigspolitisk har vi brug for LaRouches fire love for økonomisk genopretning: Glass-Steagall bankadskillelse og en national bank eller lignende plan for at skabe kredit, udelukkende rettet imod fysisk produktive formål – enorme moderne infrastrukturprojekter, bygning og genopbygning af byer, grundlæggende videnskab og forskning og udvikling. Vi har brug for finansiering til lynprogrammerne – menneskelig udforskning af rummet, som præsidenten allerede har skitseret sammen med et lynprogram for fusionskraft. Disse fire love vil føre vores økonomi fremad og skabe reelle produktive job. Det store eventyr i rummet vil tænde for vore unge menneskers fantasi og sind. Internationalt bør de fire magter begynde at

konferere om at etablere et nyt Bretton Woods system, og om fælles planer for både at udforske rummet og fuldt ud udvikle vores egen jordklode. I denne forandrede verden, er der ingen, der længere vil lytte til de forhenværende magtfulde. Denne store forandring vil derudover være den absolutte retfærdighed for denne præsident, imod fjenden, der forsøgte at ødelægge ham. Vil I hjælpe os med at skabe et fællesskab af borgere, der bakker voldsomt op om denne politik, så vi bliver i stand til at frembringe denne store og vidunderlige forandring?

Frontalt angreb på vores levestandard: Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche, skrevet til det tyske avis Neue Solidarität, # 33, dateret 15. august, 2019.

Den 10. august – Nyheden er ude: I henhold til den seneste IPCC-rapport er Jordens tilstand katastrofal, men vi har stadig en chance. Alt hvad vi skal gøre, er at lytte til den 16-årige klima-hovedfigur Greta Thunberg fra Sverige, 'Extinction Rebellion' og Dennis Meadows. Vi skal ikke alene skamme os over at flyve, men også over at spise kød – eller mad generelt – at køre biler, rejse, opvarme vores hjem, og – for at komme helt til bunds i det – over, at vi eksisterer i det hele taget. fordi det var bedre for klimaet, hvis vi ikke gjorde! Og så selvfølgelig, hvis du endnu ikke skulle have

bemærket det: sne er sort!

Enhver der mener, at det transatlantiske etablissement og dets videnskab og medie-PR-lobbyister er blevet vanvittige har en pointe. Men der er en mening med galskaben: De apokalyptiske teser fra det såkaldte 'Intergovernmental Panel on Climate Change' (IPCC) om påstået ondartet cyklus af 'ikke-bæredygtigt' landbrug, global opvarmning og ekstremt vejr er beregnet på at indoktrinere befolkningen til frivilligt at opgive forbrug, acceptere højere skatter for at subsidiere pengestrømme ind i grønne investeringer, at acceptere diktatoriske regeringsformer og – hvilket, der nu siges rent ud – at acceptere en massiv reduktion af verdens befolkning.

IPCC-rapporten er faktisk gammel udgæret vin på nye flasker, og argumentet er i sidste ende baseret på en – såvel forenklet som falsk– teori af Thomas Malthus. En teori, der hævder, at menneskeheden multipliceres med en geometrisk rate, mens ressourcerne og fødevareproduktion kun multipliceres med en lavere aritmetisk hastighed. En af de førende neo-malthusianere, Al Gore, tilføjede lidt sødemiddel til denne vin, idet han indrømmede, at Malthus naturligvis ikke kunne have forudset, at menneskeheden ville gøre forbedringer inden for landbrugsteknologi og derfor kunne øge mængden af mad, der kan produceres på Jorden, enormt. Men – og nu fremkommer eddiken i vinen – for at undslippe dette 'malthusianske dilemma', indgik mennesket, ligesom Dr. Faust, en pagt med djævelen, og forpligtede sig til videnskabelige revolutioner.

Så vore dages neo-malthusianere, inklusiv IPCC, arbejder ud fra nøjagtigt denne idé. Resultaterne af moderne landbrug, som har muliggjort, at i det mindste en betydelig del af menneskeheden har fået en forbedret, proteinrig diæt, bliver bagvasket: kødforbrug, såvel som resultater af videnskabelige fremskridt, får skylden for klimaændringer, og verden kan kun reddes, hvis vi opgiver kørsel, flyvning, opvarmning og airconditionering. Og verdens befolkningstal bør ikke længere stige, men skal indskrænkes. Så tilbagevenden til

befolkningstal og levestandarder som i de førindustrielle tider: hestevogne til de rige, cykler eller gang til fods for de andre, og sunde kartofler og hirsegrød, der denne gang bliver udråbt som en vegansk diæt.

Et nærmere kig på finansieringen af Greta Thunberg, 'Extinction Rebellion' ("XR") og 'FridaysForFuture' afslører, at [klima-]bevægelsen finansieres af de rigeste mennesker på Jorden. Blandt grundlæggerne og i periferien af 'Climate Emergency Fund,' CEF findes Rory Kennedy, datter af Robert Kennedy og Aileen Getty, datter af afdøde John Paul Getty, sammen med "filantropen" Trevor Neilson, hvis karriere har omfattet forskellige former for samarbejde med Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Ifølge Guardian, har CEF allerede overført EU 500.000 til XR, som snart vil blive efterfulgt af "ti gange så mange" penge. Breitbart offentliggjorde også interne dokumenter fra XR, der afslørede yderligere fem- og sekscifrede donationer fra Soros, den europæiske 'Climate Foundation', 'Tides Foundation' og Greenpeace 'Furka Holdings AG', blandt andre.

Sådanne beløb er selvfølgelig 'peanuts' for medlemmer af 'jetsettet', der sædvanligvis rejser med privatfly, helikoptere og mega-yachter. Åh jo, og Greta har netop indledt en af disse nautiske ture til Amerika – "for at spare flybrændstof." Og XR's Aktions-håndbog, dette er ikke en øvelse, blev af Penguin Publishers generøst frigivet til publikation måneder før den oprindelige udgivelsesdato.

I det mindste gør disse finansieringskilder det klart, at dette er et "falskt" oprør. Det er ikke en græsrodsbevægelse, men Greta-hype og XR er resultatet af en velorganiseret propagandakampagne, der bruger moderne argumentation til at skabe et politisk klima, hvor etablering af et fascistisk diktatur accepteres som uundgåeligt.

En af forfatterne til den computermodel-baserede undersøgelse {Limits to Growth} (Grænser for Vækst) fra 1972, Dennis

Meadows, afslørede for nyligt overraskende nok dette i en artikel i den franske avis Libération. Han skriver, at klimaændringer og udtømming af fossile energiresourcer ødelægger grundlaget for den nuværende model for det industrielle samfund, og at flygtningestrømme og hungersnød vil øge kaos, og at en ting, der kan læres af historien er: at hvis folk har valget mellem 'lov og orden' og frihed, vil de altid vælge 'orden'. Vore personlige friheder er allerede begrænsede, og denne tendens vil fortsætte. Og alt imens dette ikke vil løse de problemer, der skabte kaos, vil den politiske magt og den økonomiske formue for dem, der støtter autoritarisme mangedobles på kort sigt.

Et kig på historien afslører en anden dimension af den indeværende propagandakampagne. Dette er ikke første gang, at det finansielle oligarki har reageret på en systemisk økonomisk og monetær krise ved at støtte fascistiske bevægelser og etablere autoritære diktatoriske regimer. Den internationale finansiering af nazisterne blev foretaget af daværende guvernør for Bank of England Montagu Norman og Brown Brothers Harriman – Harriman-klanens bank – der også støttede den eugeniske bevægelse i USA. Det er en veldokumenteret kendsgerning ("Eugenik er en ideologi, der anser det som et politisk anliggende at kontrollere fordelingen af arvemateriale i menneskelige befolkninger). (Eugenik kaldes også arvehygiejne eller racehygiejne" – red. ref. Wikipedia)

Historien gentager sig selv, men aldrig på samme måde. Hvad der dengang var eugenikkens racisme, er i dag den inhumane doktrin om påstået overbefolkning, som af ideologer som Julian Huxley i 1946 blev omformuleret til at være en afstikker af eugenikken. Fordi denne betegnelse blev miskrediteret af nazisterne, vil en "radikal eugenisk politik i mange år være politisk og psykologisk umulig." I dag er det angiveligt denne overbefolkning, der ødelægger vores Lebensraum ("livsrum", et udtryk, der blev brugt af nazistiske geopolitikere) – Jorden.

På daværende tidspunkt var denne ideologi grobund for

fascistiske chok-tropper, der så deres voldshandlinger retfærdiggjort ved en formodet trussel fra enten "kommunister" eller "ikke-ariske" mennesker.

Og hvis nutidens planet, som påstået, virkelig kun har 18 måneder tilbage, hvorfor skulle en ung mand på 17 eller 19 år så ikke gøre alt for at bekæmpe den tilsyneladende årsag – det industrielle samfund – med brug af alle tilgængelige midler?

De samme medier, der rapporterer om hvert eneste pip fra Greta som om det var Einsteins opdagelse af den generelle relativitetsteori, er tavse om en passage i teksten til manifestet fra den mistænkte morder fra El Paso, hvor 22 mennesker for nyligt blev dræbt og 26 såret. Det afspejler i det mindste ikke præsident Donald Trumps politik, men i høj grad hans modstanderes politik. Den pågældende passage siger: "Den amerikanske livsstil giver vores borgere en utrolig livskvalitet. Imidlertid ødelægger vores livsstil miljøet i vores land. Decimeringen af miljøet er skabelsen af en massiv byrde for kommende generationer. De store selskaber fører an i ødelæggelsen af vores miljø ved skamløst overforbrug af ressourcer. ... Jeg vil bare sige, at jeg elsker folk i dette land, men de fleste af jer er bare for forbandet stædige til at ændre livsstil. Så det næste logiske trin er at mindske antallet af mennesker i Amerika, der forbruger ressourcer. Hvis vi kan slippe af med tilstrækkeligt mange mennesker, så kan vores livsstil blive mere bæredygtig."

Den største fejltagelse i dette menneskesyn, fra Malthus og alle neo-malthusianerne til stakkels Greta, er, at det er baseret på det oligarkiske billede af mennesket, der betragter menneskemasserne som parasitter, forurenere og endda et slags dyr – og på baggrund af dette synspunkt synes man, at decimeringen af dem selvfølgelig vil være en god ting.

Men dette er ikke, hvad folk er. Mennesket adskiller sig fra alle andre skabninger derved, at det gennem dets indfødte kreativitet kontinuerligt opdager nye principper for det

fysiske univers og ved hjælp af videnskabelige og teknologiske fremskridt, er i stand til helt at omdefinere de ressourcer, som menneskeheden har brug for til at overleve. Rumfartslande som Kina, Rusland, Indien, U.S.A. og i dette tilfælde endda Europa med Den Europæiske Rumorganisation (ESA) demonstrerer, at menneskeheden er ved at skabe en helt ny økonomisk platform, i den forstand, som Lyndon LaRouche har defineret det. Ideen om en "Månelandsby", en permanent industrialisering af Månen, som udgangspunkt for et fremtidigt Mars-projekt og interstellær rumfart, omdefinierer alt hvad mennesker tidligere har haft af forestillinger om "ressourcer" på Jorden.

Den eksistentielle fare for menneskeheden i dag ligger ikke i en nært forestående klimakatastrofe, men snarere, blandt flere andre ting, i en forkert reaktion på cykliske klimændringer. Men frem for alt består den i den måde, hvorpå det neoliberale oligarki, i samme tradition som i 1930'erne, reagerer på den nye globale finans- og monetære krise: Ved at støtte fascistiske bevægelser og forsøge at etablere et diktatur – selvom det denne gang er et øko-diktatur.

Det samme britisk-dominerede oligarki, der, ligesom de gjorde dengang, tyr til geopolitik, destabilisering af påståede modstandere, såsom det nuværende forsøg på at svække Kina og Rusland gennem "farverevolutioner" og om muligt at gennemføre regimeskifte der. At [det tyske parti] De Grønne er lydige instrumenter for denne geopolitik er blevet demonstreret tilstrækkeligt af den tyske Grønne leder Joschka Fischers støtte til NATO-krigen mod Jugoslavien i 1999, såvel som ved de Grønnes støtte til en indsættelse af de tyske væbnede styrker i den Persiske Golf.

Hvis vi har lært noget fra historien, er det ikke at lade disse begivenheder sejle deres egen sø, hvis vi vil forhindre en eskalering til en tredje verdenskrig. Vi har et presserende behov for en tilbagevenden til det kristent -humanistiske billede af mennesket, der betragter mennesket som et væsen med uendelige udviklingsmuligheder intellektuelt og moralsk ! Selv

om dette er en mindretalsopfattelse, som ifølge den kinesiske kunstner/aktivist Ai Weiwei ikke nyder respekt i Tyskland, er det stadigvæk i overensstemmelse med menneskehedens realitet i universet.

– zepp-larouche@eir.de

Den Grønne Nazi Internationale, og andet trin af kuppet

Den 8. august (EIRNS) – Husker man Bob Mueller? Har man hørt tale om ham for nylig? Efter at Muellers undersøgelse mislykkedes på spektakulær vis, er fase to af kupforsøget imod præsidenten begyndt. LaRouchePAC-analytikeren Barbara Boyd vil i aften begynde at blotlægge rødderne i det britiske efterretningsvæsen af denne nye fase; det finder sted i LaRouchePACs 'Fireside Chat' livetransmitterede konferencesamtale, som er tilgængelig på LaRouchePACs webside; det er i forlængelse af hendes tidligere succes for fase 1, med hendes rapport, "Robert Mueller er en amoralsk juridisk snigmorder: Han vil gøre sit job, hvis du tillader det" udgivet i september 2017. (Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him).

I forhåndsvisningen af hendes præsentation i dag siges det: "Næsten i samme øjeblik som " Rusland, Rusland, Rusland !!! "- angrebet på det amerikanske præsidentskab kollapsede med Robert Muellers mentalt afstumpede afgivelse af vidneudsagn for Kongressen, blev en ny 'fortælling', en ny fase af kuppet, sat i sving, komplet med faktisk voldelig koreografi og drab på uskyldige. Dette angreb stammer fra de samme Britiske

imperialistiske kræfter og psykologiske krigere, der opfandt myten om Russiagate. Det er ikke kun et angreb på Trump, designet til at sikre hans nederlag i 2020. Det er et angreb på hele nationens evne til at ræsonnere og vurdere virkeligheden i takt med at verdensøkonomien balancerer på kanten af endnu et sammenbrud. Mest af alt er det rettet mod vores ungdom – dem, der historisk set har afstedkommet store og historiske ændringer på afgørende vendepunkter i historien, såsom den krise, vi står overfor nu. Præsident Trump udtalte korrekt i denne uge, at det er presserende med en kulturændring, og han prøver helt klart at finde ud af, hvordan det kan gøres.”

Mrs. Boyd vil gøre det klart, at den ideologi, som masseskytterne er blevet forsynet med, er en variant af grøn fascisme. Selv om kommentarer og fremstilling af tingene måtte få dig til at tro noget andet, er virkeligheden, at den syntetiske trosstruktur, der er knyttet til den mistænkte i El Paso-skyderiet og andre, er tæt sammenvævet med den stadig mere diktatoriske og voldelige internationale “grønne” bevægelse, angiveligt imod menneskeskabt “global opvarmning”, hvilket Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller-instituttet, har advaret kraftigt om i de seneste uger.

Den 16-årige ledende hovedfigur for den grønne bevægelse, Sveriges Greta Thunberg, er tydeligvis ikke klar over, at hendes kampagne finansieres af Warren Buffett, Gettys og andre af Verdens rigeste mennesker. At det rent faktisk ledes af finansoligarkerne i City of London og dets banker. Ligesom i 1920’erne og 1930’erne er deres økonomiske system i øjeblikket truet. Nu, som dengang, forsøger de at udvide den diktatoriske kontrol over alle verdens investeringsstrømme, denne gang under banneret med “grøn”, “bæredygtig” investering. Nu, som dengang, stiller de sig på linje for at støtte en international fascistisk bevægelse. Det er en anden bevægelse denne gang, men ikke så væsensforskellig – husk, at de originale nazister også var “grønne.”

Nu, som dengang, udgør Rusland, Kina og USA potentielle forhindringer. Præsident Vladimir Putin forkastede for nyligt åbenlyst denne form for "miljøisme". Kina bygger både kulkraft og atomkraftværker, både indenlandske og i energi-hungrende udviklingslande i Afrika og andre steder. Præsident Trump har taget USA ud af Paris klimaaftalen.

Forhåndsvisningen til aftenens LaRouchePAC-præsentation af Boyd afsluttes således: "Som sædvanlig har Lyndon LaRouche givet os en løsning – Månen-Mars-missionen, som præsident Trump har godkendt, og som vores folk nu må gøre til det centrale spørgsmål i den kommende præsidentkampagne. Identitetspolitik, biologisk determinisme, ideologier med nul befolkningstilvækst og grønne ideologier er imperialismens historiske værktøjer, som LaRouche understregede, da han grundlagde denne politiske bevægelse. Derimod vil den menneskelige kapacitet for kreativ tænkning komme i spil, hvis den kollektive bevidsthed og fantasi bliver involveret i lynprogrammet for at rejse til Månen og Mars, menneskets faktiske naturlige sindstilstand.

"Lovmæssigt vil menneskesind, der engageres således, med glæden ved at opdage og barndommens nysgerrighed, ikke tolerere den irrationelle, pessimistiske og kyniske tale, der for indeværende angiver at være vores offentlige diskurs. Dette kan være gnisten til den nødvendige kulturelle ændring. Deltag sammen med os i aftenens diskussion, når vi skaber en kampagne for at få dette til at ske.

Briterne presser på for at

genvinde det strategiske initiativ med skabelse af spændinger på verdensplan

Den 7. august (EIRNS) –Lige siden G20-topmødet i Osaka i slutningen af juni, hvor præsident Donald Trump brød ud af den britiske inddæmning og mødtes med hans kinesiske og russiske kolleger, efterfulgt af nedsmeltningen af Mueller og Trumps fornyede fokus på Artemis Måne-Mars missionen med sin tale den 4. juli, og bølgen af optimisme, der fejede henover landet – og verden – omkring den 20. juli på 50-årsdagen for den bemandede månelanding, har det bankerotte Britiske Imperium forsøgt at genvinde det strategiske initiativ, før de bliver udslettet. Til dette formål eskalerer de deres mangeårige strategi med spændingspolitik for destabilisering, attentat og krige med henblik på at presse deres 'nedgearede' paradigme igennem, tilbage til middelalderen- og værre endnu – med en pessimistisk, dyrisk befolkning på højst en milliard mennesker tilbage.

Denne strategi for spændinger er i højt gear på alle fronter: Hong Kong, Iran, de økonomiske forbindelser mellem U.S.A -Kina , Venezuela, Nordkorea, USA-Rusland – og eftertrykkeligt i Kashmir. Den indiske beslutning om ensidigt at fjerne den særlige status i de omtvistede Kashmir- og Jammu-regioner for to dage siden, har åbnet en Pandoras æske med konflikter i regionen, hvor Pakistan meddeler, at det bryder de diplomatiske og alle handelsmæssige forbindelser med Indien, mens premierminister Imran Khan talte på et fælles møde i parlamentet og advarede: "Dette kan blive til en krig, som ingen vil vinde, og konsekvenserne vil være globale." Den kinesiske regering protesterede også over Indiens udmelding og påpegede, at det påvirker landets nationale suverænitet (Kina har krav på en del af grænseområdet). Uanset hvilken byzantinsk lokal og regional politik der måtte være, bærer

hele denne situation præg af, at være et planlagt britisk træk.

Selvom hele planeten er i spil, har briterne særligt rettet skytset mod Rusland, Kina, Indien og USA – de samme fire magter, som Lyndon LaRouche for mange år siden identificerede som nøglen til at lede en koalition af nationer, med henblik på at sætte det transatlantiske finansielle system under konkursbehandling, og erstatte det med et nyt paradigme baseret på videnskabeligt drevet økonomisk vækst og en tilsvarende videnskabelig klassisk kulturel renæssance.

Indvirkningen af massedrabene og det politiske vanvid, der nu hærger i USA, er en del af denne globale proces – det er ikke et amerikansk skabt nationalt fænomen. Niveauet af fremkaldt vanvid er forbløffende: Tidligere præsident Barack Obama sammenligner præsident Trumps “sprog” med det, der skabte slaveriet, nazi-holocaust og etnisk udrensning på Balkan – og medierne dækker det, som om det skulle være en rationel ting at ytre. Republikaneren Cory Booker opfordrer til at annullere alle Trumps forsamlinger og siger i realiteten, at hverken Trump eller hans tilhængere bør have ytrings- eller forsamlingsfrihed, som ellers garanteret af den amerikanske forfatning – og ingen modsiger ham for at opildne til at bryde forfatningen.

Amerikanerne skal rejse sig og nægte at deltage i denne massemanipulation og fokusere på de virkelige spørgsmål, som det Britiske Imperium frygter: Internationalt samarbejde om en Måne-Mars mission for menneskeheden, som blev udarbejdet af Lyndon LaRouche for årtier siden, og en klassisk kulturel renæssance for at genskabe menneskehedens naturlige tilstand af optimisme og glæde.

Missionen til Månen- Mars er passende med henblik på at opløfte Amerikas kultur

Den 6. august (EIRNS) –Et nyt prospekt for Månen-Mars missionen, der er organiseret omkring de seks punkter i LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen “Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen” og forfattet af Ben Deniston til LaRouchePAC, bringes i den 9. august udgaven af Executive Intelligence Review, der udkommer i morgen. Artiklen beskriver hvordan præsidentens og NASA’s “Project Artemis” kunne blive en ekstraordinær videnskabs- og teknologi-‘driver’, som et lynprogram i stil med Apollo-programmet, med det formål at gøre Månen til ‘værksted’ og udgangspunkt for rumrejser i solsystemet. Prospektet specificerer forpligtelsen til at gennemføre denne indsats i samarbejde med – som minimum – de kinesiske, russiske og indiske rumprogrammer såvel som de japanske og europæiske.

Den første sektion uddyber LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen: Vi forpligter os selv og vores nation til at sende en raket i kredsløb om Månen til næste år; at konstruere en rumstation i kredsløb om Månen inden for to år derefter; at sende fire astronauter i kredsløb om Månen i 2023 – mennesker, der undslipper jordens tyngdekraft for første gang siden Apollo – og forpligter vores nation til at lande astronauter på Månen i 2024.

Vi forpligter os endvidere til – fire år efter dette- at have en menneskelig bosættelse på Månen, hvilket betyder, at folk i denne bosættelse vil befinde sig i solsystemet, med potentialet til – efter nogle års udvikling af bosættelsen – at rejse derfra og til Mars.

Prospektet fremhæver de to visionærer, som forudså denne

undvigelse fra Jordens begrænsninger til Månen og dennes udvikling til udgangspunkt for rumrejser i solsystemet – raketdesigner Krafft Ehrlicke og økonom og statsmand Lyndon LaRouche. I midten af 1980'erne udviklede de fuldt ud en sådan menneskelig fremtid. "Bosættelse og industriel udvikling af Månen" er deres idé. At skabe den økonomiske kredit for denne videnskabelige internationale mission er også LaRouches idé, og dokumentet indeholder dette under punkt 5 i andragendet.

Præsident Donald Trump sagde i sine bemærkninger den 5. august, angående Amerikas sørgelige masseskyderier, "Kulturelle forandringer er svære, men hver af os kan vælge at opbygge en kultur, der fejrer værdien og værdigheden af menneskeligt liv."

Denne Månen-Mars-mission, kan, hvis den udføres på den måde, som LaRouche og Ehrlicke beskrev for mere end 40 år siden, være svaret på præsidentens opfordring. Der blev set tegn til forandring i begejstringen over 11-års jubilæet for Apollo for to uger siden, da millioner af amerikanere ved tusindvis af festlige forsamlinger reflekterede over himlen. Det menneske, der rent faktisk opnår at rejse, bo, og arbejde i rummet, har ingen grænser for sit potentiale. Enhver ung person kan vælge at støtte, hvad præsident Kennedy kaldte "den uforsøgte mission" – værdien og værdigheden af en menneskelig art, der kan lære at leve under forhold, der står helt i modsætning til dem, under hvilke vi udviklede os, men som stadig viser vores skabers intelligens.

Briterne lancerer globale

destabiliseringsoperationer – modtrækket er videnskabeligt samarbejde i rummet Schiller   Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. august 2019

Med protester i Hong Kong og Moskva; med skyderier i El Paso, Texas og Dayton, Ohio; fra de truede amerikansk-kinesiske handelsforhandlinger til afslutningen af INF-traktaten om atomvåbenkontrol – de London-centrerede kræfter, der oplever et sammenbrud af deres system, har lanceret en række destabiliseringer, der er designet til at fremkalde en overvældende pessimisme for menneskehedens fremtid.

Selv om det kaos, som de slipper løs er farligt, skal det ses fra et strategisk perspektiv. Deres mål er at sprede en kultur af død og vold, mens finansielle svindelnumre i forbindelse med CO2-begrænsning er beregnet til at skabe en pengestrøm, som skal tjene til – i det mindste midlertidigt – at redde deres bankerotte system.

Ved gennemgangen af denne meget komplicerede globale krise, sagde Helga Zepp LaRouche, at selv om der ikke findes nogle enkle forklaringer, kan vi identificere promoveringen af kulturel pessimisme som et afgørende problem; et problem, der afspejles i de anti-videnskabelige løgne om “menneskeskabte klimaforandringer”, geopolitik og neoliberal økonomi. Det bedste modtræk, understregede hun, er, at alle rumfarende nationer skal samarbejde om den positive ekspansion af

menneskeheden i rummet, og dermed bevise, at jorden ikke er et lukket system. På denne måde kan vi gå fra konfrontation til samarbejde og demonstrere, som hendes mand Lyndon LaRouche altid insisterede på, at den unikke menneskelige kvalitet med forsætlig kreativitet tilbyder en løsning på alle disse kriser.

Pessimisme er det Britiske Imperiums mest dødbringende masseødelæggelsesvåben

Den 4. august (EIRNS) – Hen over weekenden optrappedes Det britiske imperiums klassiske 'spændingsstrategi' (strategy of tension) og irregulær krigsførelse i Hong Kong, i Moskva og i USA med to nye masseskyderier – et lørdag i et shopping center i El Paso- (20 dræbte og 26 sårede) og et andet tidlig søndag formiddag uden for en bar i Dayton (9 dræbte og snesevis sårede). I Dayton blev den mistænkte, der bar beskyttelsesudstyr, skudt af politiet; i hændelsen i El Paso blev gerningsmanden arresteret, og der er – ifølge rapporter i medierne – tale om en hvid nationalist, der sagde, at han ville dræbe så mange mexicanere som muligt.

Helt forudsigeligt forsøgte nogle fra den demokratiske hyæneflokk (Beto O'Rourke, Amy Klobuchar og andre) at lægge skylden på præsident Donald Trump for grusomheden i El Paso og fordømte ham for – hvad de påstod – at "skabe et miljø med had", som tilskynder til sådanne forbrydelser. Generelt set skabes det politiske miljø helt bestemt internationalt for at slippe øko-terrorisme løs i i stor skala ifølge den britiske drejebog – og alt dette i sammenhæng med en truende

international økonomisk sammenbrud og en britisk indsats for at forværre spændingerne mellem USA og Kina og USA og Rusland, med henblik på for at vende de fremskridt, der er opnået ved præsident Trumps bilaterale møder med Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin på G20-topmødet i Osaka.

Men weekendens masseskyderier peger på et endnu mere dødbringende våben, som briterne bevidst og systematisk har sluppet løs, rettet imod udsigten til et nyt paradigme med udvikling, fred og klassisk kultur: et kultiveret våben af kulturel og personlig pessimisme.

Slagtingerne i El Paso og Dayton bringer totalen af sådanne masseskyderier i USA til 250 for i år – mere end en hændelse om dagen i løbet af de 215 dage af 2019, der er gået foreløbig! Indtil videre i år er over 530 mennesker døde i masseskyderier (defineret som fire eller flere mennesker, der er skudt eller dræbt, gerningsmændene selv ikke inkluderet), og over 2.050 sårede.

Og dog er dette kun et enkelt af de forfærdelige hoveder på hydraen (mangehovedet slange, red.), der nu truer selve eksistensen af USA., Europa og andre dele af planeten. "Vi lever virkelig i en mørk tidsalder," kommenterede Helga Zepp-LaRouche søndag og reflekterede over den nylige udvikling. "Vi er midt i et fuldstændigt sammenbrud af samfundet med selvmords-kulter, grønne fascistes mobilisering af børn for at kræve global affolkning, masseskyderier, voldsomt og voksende stofmisbrug. Samfundet har mistet al følelse af formål og retning. Folk hader andre mennesker, og de hader sig selv. De er parate til at dræbe andre og dræbe sig selv."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Dette er alt sammen en afspejling af en dybt rodfæstet kulturel pessimisme, som er en form for alvorlig mentalt vanvid, der bevidst induceres i befolkningen af det britiske imperium." For at vende det kræves ikke kun en fuldstændig fuldskala mobilisering omkring organisering af en levedygtig, kreativ fremtid for menneskeheden – især nutidens

ungdom – gennem lynprogrammer som Månen-Mars-missionen, som designet af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche d for over tre årtier siden – og som nu tages op i varierende grad af Kina, Rusland, Indien, Japan samt præsident Trump i USA.

Men hvad der samtidig kræves, understregede Zepp-LaRouche i går, er et lynprogram for menneskets æstetiske uddannelse for at give hele menneskeheden og dens eftertid adgang til klassisk kultur i alle dens udtryk. Krafft Ehrlicke, den store tysk-amerikanske rumforsker, udtalte offentligt, at han trådte ind i bestyrelsen for det internationale Schiller Institut af netop denne grund: at Instituttet sammen med sit engagement i videnskaben var engageret i at bruge klassisk kultur til at skabe, hvad 'frihedspoeten' Friedrich Schiller kaldte for "smukke sjæle."

Dette synspunkt, som er det udsyn, der er nødvendigt for at besejre det britiske imperiets mest dødbringende masseødelæggelsesvåben, pessimisme, blev udtrykt smukkest af Krafft Ehrlicke i hans tre grundlæggende love om astronautik fra 1957:

- 1) Ingen og intet under universets naturlige lov pålægger mennesker nogen begrænsninger bortset fra mennesket selv."
  - 2) Ikke kun Jorden, men hele solsystemet og så meget af universet, som mennesket kan nå under naturlovene, er menneskets retmæssige aktivitetsfelt."
  - 3) Ved at ekspandere gennem universet opfylder mennesket sin skæbne som et af livets elementer, begavet med tankens kraft og visdommen i den i mennesket selv iboende moralske lov"
-

LaRouchePAC-underskriftsindsamling: Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen

Schiller Instituttet udbreder den følgende opfordring til verdens borgere, som et organiseringsredskab for at kræve et internationalt missions-orienteret rumprogram, som kan tage menneskeheden tilbage til Månen og videre til Mars.

Vi, de undertegnede, forpligter os til at understøtte det følgende program, og vi opfordrer vore regeringer til ligeledes at arbejde for dets virkeliggørelse:

* Vær med til at virkeliggøre Artemis-missionen, der har til hensigt at bringe menneskeheden – indbefattet den første kvinde – varigt op på Månen inden 2024, sådan som præsident Trump og hans NASAchef Jim Bridenstein har besluttet det.

- Vær med til at gøre Artemis til det første skridt i retning af en industrialisering af Månen, som en økonomisk platform for koloniseringen af Mars og for udforskningen af Solsystemet, sådan som den afdøde rumvisionær Krafft Ehrlicke beskrev det.
- * Vær med til at udvikle de fremtidige fusionsdrevne rumfartøjer, der skal udnytte Helium-3-forekomsterne på Månen som brændstof og muliggøre sikre og hurtige, bemandede rejser til Mars og andre dele af Solsystemet med det formål at opnå en konstant acceleration og decelleration på 1G som standard for bemandede interplanetære missioner.
- * Vær med til at virkeliggøre dette Måne-Marsprogram gennem et internationalt 50-årigt crashprogram, sådan

som den afdøde økonom Lyndon LaRouche skildrede det, for at sikre et højt økonomisk afkast, hvilket kun kan opnås gennem udviklingen af nye rumfarts- og fusionsteknologier, der så bør deles internationalt som grundlag for en varig fred her på planeten.

- * Vær med til at reformere og afvise det internationale finanssystems spekulative rovkapitalisme som et nødvendigt skridt for at sikre, at suveræne nationer kan skabe de langfristede kreditaftaler, der er nødvendige for at fremme denne mission.
- * Vær med til at fjerne hindringerne for det internationale samarbejde i verdensrummet, især hindringerne for samarbejdet mellem USA, Kina og Rusland (som for eksempel den såkaldte Wolfske lovtilføjelse, der forbyder Nasa at samarbejde med Kina).
- Dette program er i overensstemmelse med bemærkninger, som Lyndon LaRouche fremsatte på en international konference i Rusland i december 2009:
- "For at realisere de mål, vi står over for nu, er vi nødt til at give menneskeheden en ny mission – menneskeheden som helhed. Missionen er karakteriseret ved ideen om kolonisering af Mars. Dette kræver, at vi foretager den slags ændringer, med hensyn til videnskabelige fremskridt, som er nødvendige for menneskehedens fremtidige eksistens.
- "Vi har mange problemer på denne planet. Og vi kan ikke løse dem i et vidt omfang uden at gå ind i en udvikling af Solsystemet som et habitat for menneskeheden. Vi er på kanten af at gøre det videnskabeligt. Der er dog endnu mange videnskabelige opdagelser, der skal gøres, for at gøre det muligt at agere for menneskets kolonisering af Mars. Det vil ligge lidt ude i fremtiden. Men hvad vi har brug for nu, er intentionen om at udføre et koloniseringsprogram for Mars. Vi er nødt til at uddanne og udvikle generationer af unge mennesker, der er orienteret mod den slags mission. I den kommende periode vil der fødes unge mennesker, som

på en eller anden måde vil være en del af koloniseringen af Mars, før det indeværende århundrede er ude.

- "Vi er nødt til at give menneskeheden en følelse af formål, et udviklingsmæssigt formål, ikke kun for planeten, men gennem indflydelsen på Jordens for de tilstødende regioner i solsystemet, og hinsides.
- "Disse mål er gennemførlige. Der er ganske vist mange problemer, der skal løses, videnskabelige problemer, som endnu ikke er løst. Vi har mange spørgsmål. Men i det væsentlige ved vi, at dette er muligt. Vi ved, at dette burde være gennemførligt inden for to eller tre generationer. Hvad vi skal gøre, er at give til folk – der vil være børnebørnene, der fødes nu – at give dem noget at realisere. De vil være der, når vi er døde og borte tre generationer fra nu af, fire generationer fra nu af. De vil være de mennesker, som faktisk koloniserer områder ud over selve Jorden. Vi er nødt til at give dem muligheden for at gøre det. Vi er i mellemtiden nødt til at give samfundet en orientering mod missionen om at opnå denne kolonisering, for vores efterkommere, om tre generationer eller derefter."
- Vi, de undertegnede, lover vores støtte til denne Månen-Mars-mission, og vi opfordrer vores regeringer til også at forpligte sig til den.

For at skrive under, send venligst en e-mail til si@schillerinstitut.dk eller ring 53 57 00 51.

Harrison Schmitt: Månen-Mars

er 'vigtig for udbredelse af den menneskelige art i hele solsystemet – og hinsides'

Den 24. juli (EIRNS) – Harrison Schmitt, det sidste menneske der vandrede på Månen, og den måske mest indsigtfulde talsmand for rumprogrammet, fortalte *The Telegraph* i denne uge, at "bosættelsen på Månen og Mars er ekstremt vigtig for udbredelsen af den menneskelige art i hele solsystemet, og potentielt hinsides. "Det samme blev sagt på Schiller Instituttets konference den 20. juli, på 50-årsdagen for Apollo-månelandingen, med titlen: 'Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid: En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke på Jorden i de næste 50 år, ' hvor Harrison Schmitt også kom ind på '100-års jubilæet for Apollo', idet han sagde, at på det tidspunkt "vil der være bosættelser på Månen, mennesker, der bor der permanent, og producerer Månens ressourcer ... bosættelser på Månen bliver legende let."

Det er den sande optimisme, der er nødvendig for at bryde igennem den dødelige kult af løgne og pessimisme, som falbydes af "Green New Deal", fortalene for skrønen om antropomorfe, menneskeskabte, klimaforandringer, der forsøger at overbevise demoraliserede borgere – især ungdommen – om at verden er fortabt, hvis ikke den industrielle udvikling slås bak, og befolkningen reduceres til 1 mia. (eller færre) mennesker, Jordens angivelige "lasteevne". Dette er naturligvis en løgn – vor Jord kan sagtens tilvejebringe livsophold og produktivt arbejde for mange gange den nuværende verdensbefolkning på sølle 8 mia. Men, som Helga Zepp-LaRouche har udtalt, hvordan kan nogen kigge op på himlen, i erkendelse af at der rundt regnet er 2 milliarder galakser der ude i vores "endelige men grænseløse univers" (som Einstein opdagede), og forestille sig at der er nogen grænser for vores vækst eller

befolkningspotentiale?

Det er ikke tilfældigt, at Harrison Schmitt også er medstifter af CO2-koalitionen med Dr. William Happer, professor emeritus ved Institut for Fysik ved Princeton University, og insisterer på, at myten om at CO2 forårsager klimaændringer, eller at det skulle være et farligt forurenende stof, "er både uvidenskabelig og umoralsk.

Det er vores opgave, som individer, at tilbagevise sådanne moderne versioner af 'Chicken Little', som ikke værende bedre end personen i dette børnerim, der hjalp børn med at opdage, at himlen faktisk ikke faldt ned. Og det må tilbagevises hurtigt. Som 'Deutsche Banks' igangværende sammenbrud vidner om, vil vindmøller og solcellepaneler som erstatning for atomkraft og fusionskraft ikke alene forhindre os i at nå til Månen, men det vil også ødelægge de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at forøge den menneskelige produktive platforms kraft, hvilket kræves for at opretholde menneskelig eksistens. Sådanne typer som den nye præsident for Europa-Kommissionen, Ursula von der Leyen, der har til hensigt at gøre Europa "kulstofneutral" i 2050, vil i stedet forårsage en hurtig affolkning af Jorden, økonomisk kaos og krig. Sådant vanvid og især det psykiske overgreb, der begås mod vores børn – som får at vide, at det ikke giver mening at gå i skole eller at få børn, da verden går under om 12 år gennem global opvarmning – må identificeres som den intention om folkedrab, der ligger bag løgnerne.

Samtidig er den smukke fremtid, der står på dagsordenen for de næste 50 år, både mulig og absolut afgørende; en fremtid med gennemførelsen af LaRouches Fire Love; med USA, der slutter sig sammen med Kina og Rusland i udviklingen af Bæltet- og Vejen i de tidligere koloniserede nationer samt i rumforskning; og med skabelsen af et nyt globalt kreditsystem, der gør alt dette muligt.

Det britiske kupforsøg mod præsident Donald Trump

afsløres nu for verden, da den ynkelige Robert Mueller, den selvsamme 'lejemorder', der fængslede Lyndon LaRouche i 1980'erne og forsøgte at gentage processen mod præsident Trump, vidnede for Kongressen. Selv flere af disse demokrater, der krævede afsættelse af præsidenten, blev tvunget til at indrømme, at høringerne var en katastrofe for dem. Hvis nu justitsminister William Barr rykker hurtigt i sin efterforskning af dem, der igangsatte hele det falske "Russiagate"-fupnummer, vil det britiske plot blive afsløret og ødelagt for altid.

Trump er tæt på at blive befriet for denne forræderiske operation. For at afslutte jobbet og realisere sin ofte gentagne hensigt om at opbygge venlige bånd med Rusland og Kina, afslutte den britiske imperialistiske opdeling af verden en gang for alle, kræves at Lyndon LaRouches navn bliver rensset, for derved at frigøre menneskeheden til at studere hans dybtgående ideer, og at samle verden i en stræben efter den "udenjordiske forpligtelse", som Krafft Ehrlicke dybsindigt identificerede som menneskehedens sande natur.

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved

konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af Jordens næste 50 år. Menneskets fremtid må bestemmes vore nutidige handlinger.

Schiller Instituttet holdt konferencen på 50-årsdagen for månelandingen den 20. juli 2019 i NYC. Se hele konferencen her: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27840

Mine damer og herrer, kære venner af Schiller Instituttet, det er et meget glædeligt øjeblik i dag, hvor vi fejrer 50-årsdagen for månelandingen. Dette er en virkelig universel begivenhed, en begivenhed der forener hele menneskeheden. I 1969 var der 500 millioner mennesker, der så landingen på Månen. Det skabte utrolig inspiration og spænding på det tidspunkt. I kan være sikre på, at i dag, når kommunikationen er så meget bedre, hvor der allerede i de seneste adskillige uger var millioner af mennesker, der så programmer fra fortiden, dokumentarer, at der atter vil være hundreder af millioner af mennesker, der vil forenes og fejre denne utrolige begivenhed. I 1969 var det hvert syvende menneske på planeten [der så månelandingen]. Årsagen til, at rummet er så absolut vigtigt, er, fordi det har alt at gøre med menneskehedens identitet.

Som min afdøde, elskede mand Lyndon LaRouche sagde, er rummet bevist for, at den menneskelige art ikke er jordboere; vi er rumrejsende, og vi har alle den guddommelige gnist af fornuft, der sørger for, at hver enkelt af os er i stand til ubegrænset selvfuldkommengørelse, til at studere, og bedre end nogensinde opdage det fysiske univers' love. Eller, som vores kære ven og store rumpioner Krafft Ehrlicke sagde: {Homo sapiens extraterrestris}; Mennesket er et rumvæsen. Det er glædeligt, at i dag, efter bogstaveligt talt årtier med afbrydelser, med nedskæring af NASA og den sparsomme finansiering af ESA [Den Europæiske Rumorganisation], er perspektivet for industrialiseringen af Månen og for en koloni på Mars helt tilbage på dagsordenen. Som Dennis netop nævnte, sagde

præsident Trump, at USA vil sætte en mand og en kvinde på månen inden 2024. Kineserne har i anledning af dette 50-års jubilæum netop genoptaget deres månemission med Chang'e-4-rover og et landingsfartøj på den fjerne side af Månen.

I dag, også udsat til denne dato, er en Sojuz-løfteraket taget af sted fra Baikonur, med en russer, en amerikaner og en italiener, for at tage til den Internationale Rumstation i den næste periode. Italieneren – Luca Parmitano – vil være øverstbefalende på ISS i den anden del af denne mission. Han sagde, at hvad vi gør på ISS er for Jorden, det er for hele menneskeheden. Ligeledes til denne lejlighed er den indiske mission til Månens sydpol, Chandrayaan-2, som vil undersøge isen i kraterne på sydpolen af Månen, blevet en smule udsat, men det er meningen, at den lander på Månen i september. Fra Rusland sendte Dmitry Rogozin, lederen af Roscosmos, også sine lykønskninger til NASA's chef, Jim Bridenstine, og priste de tre første astronauter – Neil Armstrong, Buzz Aldrin og Michael Collins – og alle de store rumpionerer før dem, fordi de "turde tage af sted på en rejse til det ukendte, med henblik på at skubbe grænserne for den tilgængelige verden for hele menneskeheden".

Hvis man tænker på universets enorme udstrækning, hvad der hidtil er kendt takket være billederne fra Hubble-teleskopet, er der mindst 2 billioner galakser.

For nylig blev det bevist, at Einsteins antagelse om gravitationsbølger faktisk er en realitet. Og at det også kunne bevises, at Einsteins antagelse om, at sorte huller faktisk findes i midten af hver galakse; hvilket betyder, at vi lever i et relativistisk univers. Det er meget tydeligt, og dette sidste eksempel er det endelige bevis, hvis man behøver et, fordi billedannelsen af disse sorte huller udelukkende kunne opnås, fordi otte lande fra hele verden samlede deres radioteleskoper for at kunne fremstille et sådant billede. Det vigtigste budskab er derfor: Rumforskning og rejser, kræver internationalt samarbejde; samarbejde og ikke konfrontation.

Derfor bør vi ikke være involveret i et "kapløb" til Månen eller et "kapløb" til Mars. Dette er en enestående chance for fremskridt, hævet over den geopolitiske konkurrence mellem lande. Vi er nødt til at se på fremtiden i rummet set ud fra hele menneskeheden fælles interesse. Der er flere grunde til, at rumforskning, rumfart og kolonisering er absolut nødvendige. På den negative side – ja, en enkelt stor asteroide ville være nok til at eliminere al civilisation og alt det smukke menneskeheden nogensinde har skabt; fra de store dramaer af Shakespeare til de store kompositioner af Beethoven.

Derfor har vi brug for det strategiske forsvar af Jorden, det internationale samarbejde mellem alle nationer. Men den positive side er, at hvis man ser på den lange bue af menneskelig udvikling, hvordan mennesket i en relativt kort periode, i betragtning af universets alder i sin helhed, har udviklet sig fra en hulemand, som brugte håndøkser til at dræbe sine medmennesker, til den form for fornuftigt internationalt samarbejde, som vi har set med ISS gennem lang tid. Det er det internationale samarbejde i rummet, som derfor også er den næste fase i udviklingen af menneskeheden; hvor vi som menneskeslægt udvikler os fra vilde teenagere til smukke sjæle i Schillers betydning, at frihed og nødvendighed, pligt og lidenskab er en og samme ting. Eller som Krafft Ehrlicke sagde: Mennesket bør lade sig lede af den udenjordiske forpligtelse.

Rumforskning og rejser og kolonisering har alt at gøre med menneskebilledet og den kulturelle optimisme, som er grundlaget for denne kreativitet og menneskets sande frihed. Det er det mest magtfulde bevis på, at vi ikke lever i et jordbundet system med begrænsede ressourcer. Denne tanke om et jordbundet system er hele grundlaget for eksistensen af økologibevægelsen; der for nylig er blevet en hysterisk udryddelsesbevægelse, der forårsager komplet kulturel pessimisme og fortvivlelse. Lad os se 90 år tilbage. I 1929

lavede Fritz Lang denne utrolige film, "Kvinden i månen", som var et smukt polemisk argument mod al tilbagestående og antiteknologisk stemning. Den videnskabelige rådgiver for denne film var Hermann Oberth, en af de fremragende pionerer inden for raket- og rumfartsvidenskab. Denne film virkede som inspiration for mange af rumpionererne.

En af dem var den enestående Krafft Ehrlicke, som dengang selv var en vigtig bidragsyder til Atlas-raketten. Han var chefen for Centaur-programmet. Allerede i 1950'erne og 60'erne udviklede han en utroligt fremsynet vision om Månen som springbræt til koloniseringen af Mars og til sidst hele solsystemet. 40 år efter "Kvinden i månen" fandt den begivenhed sted, som vi fejrer i dag – landingen af Apollo 11 på Månen; hvilket faktisk betød et stort spring for menneskeheden. Men i går, interessant nok, lagde Mike Collins – astronauten der ikke gik på Månen, men som var i kredsløb – faktisk vægt på, at for ham var Apollo 8 et endnu større vendepunkt, den kendsgerning at et menneske for første gang helt havde undsluppet Jordens tyngdekraft i rummet. Dette er noget, der er værd at reflektere over, fordi det faktum, at mennesket var i stand til at forlade Jordens overflade og komme ud i rummet, ikke er en selvfølge. Det udgør allerede det absolutte bevis på, at vi ikke lever i et jordbundet system.

Det første menneske, der gik på Månen dengang, forårsagede en eksplosion af optimisme i hele verden. Men det var også meget tydeligt, at det internationale oligarki ikke var fornøjede med idéen, fordi deres magt er baseret på tanken om, at befolkningmasserne skal tænke på sig selv som undersåtter; at de skal være pessimistiske om deres fremtid. Så allerede i 1964 begyndte forskellige undersøgelser og meningsmålinger at undersøge "virkningen af rumprogrammer" på de forskellige sektioner af befolkningen. I en berømt rapport under ledelse af en vis Hr. Robert N. Rapaport, en antropolog fra 'Northwestern University' og 'Rumudvalget', står der:

“Afledede konsekvenser: Et metodologisk essay om indvirkningen af Teknologi “. Rapportens tese var, at rumprogrammet havde produceret et farligt udbrud af kulturel optimisme; af en tro på at kreativ videnskabelig tænkning kunne løse ethvert problem på planeten. Oligarkiet lancerede øjeblikkeligt Romklubben imod denne optimisme samt deres ‘forfuskede’ Grænser for Vækst {Limits to Growth}, med ideen om at mennesket er begrænset til Jorden, at ressourcerne er begrænsede, og at vi er nødt til at gå i en tilstand af nulvækst. Samtidigt producerede Harris og Gallup meningsmålinger, der angiveligt skulle vise, at amerikanerne var imod de fortsatte udgifter til bemanded rumfart. Disse meningsmålinger påvirkede valgkampen mellem 1970 og ’72. Nedskæringer i finansieringen af rumfartsprogrammet blev et valgte tema.

Alt dette førte til en relativ stilstand, i det mindste hvad det amerikanske rumfartsprogram angår. Så, da der i 1985 blev afholdt denne konference til ære for den netop afdøde Krafft Ehrlicke, som i mellemtiden var blevet en meget nær ven og samarbejdspartner med Schiller Institutet, var der en diskussion mellem min mand og nogle af deltagerne på konferencen om forslaget om at tage Krafft Ehrlickes idé om en permanent koloni på Mars; et forslag, som Lyndon LaRouche derefter drøftede i den helt utrolige film, som I så begyndelsen af, “The Woman on Mars” (Kvinden på Mars), hvis manuskript han udarbejdede første gang i 1987. I denne film, og i skrifter der fulgte med, sagde Lyn grundlæggende set, at Den nationale Rumfartskommission allerede et år efter Krafft Ehrlicke-konferencen vedtog en plan for at gøre nøjagtigt dette: udvikle et 10-års program til kolonisering af Mars, et program, som derefter blev godkendt af præsident Reagan.

Lyn sagde dybest set, at Mars-koloniseringsprojektet herefter – og dette var en håbefulds forudsigelse – ville blive en del af ‘Nationens Tilstand’ – talen af USA’s næste præsident i 1989. Men som det skulle vise sig, blev det præsident Bush,

Sr., så der skete ingen ting. I stedet var Bush meget medvirkende til, ikke kun at sætte Lyn i fængsel, men sammen med ham, hele det tankegods af ideer, som han repræsenterede.

Så Lyn havde, forinden da, i mange skrifter, inklusive "Kvinden på Mars," udviklet den smukke vision om at have en koloni på Mars i 2027. Han sagde også, at hvis NASA-programmet efter Apollo-landingen ikke var blevet nedtrappet, ville en koloni på Månen have været mulig allerede i 1986. Derefter definerede han det kommende 40-årige perspektiv for, hvordan man trin for trin opnår det nødvendige gennembrud for denne plan. Det krævede et gennembrud i termonuklear fusion, fordi det tager 3 dage at komme til Månen; men med konventionelle metoder tager det otte måneder at komme til Mars, hvilket den menneskelige krop ikke er i stand til at mestre. Der behøves en fortsat acceleration den første halvdel af rejsen og derefter deceleration i den anden del. Det krævede et gennembrud i lasere og andre retningsbestemte elektromagnetiske impulser som et grundlæggende værktøj. Udviklingen af optisk biofysik og mere kraftfulde computersystemer; højere energitæthed på selve Mars til brug for 'terraforming' (transformering af en planet, så den minder om Jorden, specielt med henblik på at kunne opretholde liv - red.); konstruktionen af kupler; en kunstig atmosfære; og den anden generation indenfor termonuklear fusion. Lyn udviklede seks faser: industrialiseringen af Månen; bæredygtige forsyninger af fødevarer og materialer fra Månen; landbrugs- og industriel udvikling; forbundne satellitter i kredsløb om Mars; et komplet astrofysisk observationskompleks; en rumterminal i fast kredsløb omkring Mars til levering af materialer til konstruktion af en permanent beboelse på Mars' overflade.

Lyn tænkte to til tre generationer frem med idéen om, at dette projekt til sidst ville kræve titusinder af forskere og ingeniører til at opbygge en sådan koloni; og, til sidst, at bygge kolonier i samme skala som vigtige byer på Jorden;

nemlig med millioner af mennesker. Det er i princippet, hvor vi er nu; præsident Trump har bebudet snart at sætte det amerikanske flag på Mars. Han lovede også, at det ville ske i et internationalt samarbejde. Dette er hvad Kina vil søsætte til næste år, en test af om 'terraforming' er muligt på Mars. Kineserne har allerede en model af denne Mars-koloni i Gobi-ørkenen, hvor de kinesiske astronauter har foretaget en [prøve-]landing. Det kaldes Huaxing Huanghou, GD Mars Base nr. 1. Det er en modelrumstation, der har boliger, genbrugsanlæg, dyrkning af planter til fødevarer. Og der opføres nærliggende træningscentre og hoteller; hoteller, fordi der er en enorm begejstring hos den kinesiske ungdom for at blive involveret i rumforskning og -rejser.

Lyn havde en vision om internationalt rumsamarbejde, fordi det som intet andet forbinder fornuften med idéen om, at enhver nyttig idé er til gavn for hele menneskeheden. Lyn var også absolut optimistisk med hensyn til idéen om, at det øger godheden hos mennesker at rejse i rummet, samt er befordrende for den moralske karakter. Krafft Ehrlicke var så glad for Schiller Instituttet, fordi han indså det helt afgørende i, at den æstetiske uddannelse går hånd i hånd med teknologiske og videnskabelige fremskridt, med henblik på forædlingen af et menneske. Lyn var i forskellige skrifter meget optimistisk om, at den moralske og intellektuelle udvikling af vores børnebørn og oldebørn gennem rumfart, ville være af meget bedre kvalitet, end den er i dag. Det er kun gennem kolonisering af Månen, Mars og solsystemet, at mennesket kan blive den udødelige art.

Der kan drages to vigtige lektioner fra de sidste 50 eller endda 90 år, hvad angår rumforskning og udvikling. For det første må der være tilstrækkeligt med vedvarende finansiering til aldrig mere at få sådanne tilbageslag, som vi har oplevet i de sidste 40 år. Og vi må absolut have en samlet rumalliance, internationalt samarbejde, og overvinde konfrontation for altid. Det er nu tiden til at vende tilbage

til det optimistiske billede af mennesket; at menneskeheden er den eneste kreative art, der er kendt i universet, indtil videre. At det er vores opgave at formere os og underlægge os – nej, ikke Jorden – men hele solsystemet, og måske længere ud endnu. Hvorfor skulle vi gøre det? Fordi vi er mennesker: Vi har i os en medfødt godhed, en kapacitet til agapé (næstekærlighed -red.), og alt det onde i verden er kun et resultat af en mangel på udvikling, som vi vil kunne afhjælpe gennem rumfart.

Mange tak.

Apollo + 50: Optimisme over den “uprøvede mission” der kan ændre verden

Den 22. juli (EIRNS) – Efter at have deltaget i og udbredt den verdensomspændende bølge af “festligheder” for månelandings 50-årsdag, opsendte Indien i dag et rumfartøj og et køretøj, der sigter mod Månens aldrig udforskede Sydpol. Dette kom en dag efter, at Rusland sendte tre internationale astronauter til Den Internationale Rumstation, og mens Kinas Chang’e-4 kørte rundt på Månens fjerne side. Amerikanske og europæiske rumfartsagenturer har fastlagt kredsløbet, som en ny international rumstation skal have omkring Månen som forberedelse til landsætningen af astronauter på dens overflade i 2024. Titusinder af amerikanere, hvoraf de fleste ikke levede dengang, sad tæt i Washingtons National Mall for at se rejsen fra 1969 genskabt og skildringen af den kommende rumrejse.

Jubilæet for 20. juli 1969 måtte komme. Men til vores store

held er det kommet nu, hvor tiden med politisk forsømmelse af det menneskelige behov for rumfart er afsluttet, på grund af dynamikken i de nye kinesiske og indiske programmer samt præsident Donald Trumps inspirerende bekræftelse af Amerikas mission om at være ledende i rummet. Andre ledere, herunder den spanske videnskabsminister Pedro Duque, reagerer ligeså. Det er det store øjeblik, som Lyndon LaRouche tilstræbte i årtier, efter at lederne havde forladt rummet, som i hans smukke "The Woman on Mars"-film fra 1988. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche fortalte sine europæiske kolleger i dag, er forudsætningen for at løse ethvert problem et optimistisk syn på menneskeheden, og hvad er mere optimistisk end visionen om, at mennesker forlader Jorden for at udforske – og en dag at leve i – verdener hinsides.

Lynprogrammer, der nu er iværksat for at beherske fusionsenergi, plasmateknologier, rumrejser over store afstande og undersøgelser af universet – disse kan starte en ny revolution inden for menneskelig produktivitet, teknologi og industri, og udryddelse af fattigdom. Den revolutionerende "videnskabelige drivkraft" blev på glimrende vis fremmanet i præsident John F. Kennedys tale den 12. september 1962 på Rice Universitetet, hvor han bekendtgjorde Apollo-Månelandingsmissionen, der igen blev hørt af den enorme folkemængde på Washington Mall den 20. juli:

"Men hvis jeg skulle fortælle Jer, mine medborgere, at vi vil sende en kæmpe stor raket til Månen, 240.000 kilometer væk fra kontrolstationen i Houston, der er mere end 300 meter høj, denne fodboldbanes længde, lavet af nye metallegeringer, hvoraf nogle endnu ikke er opfundet; i stand til at modstå varme og belastninger mange gange større end nogensinde før oplevet, udstyret med en præcision der er bedre end det fineste ur, som bærer alt det udstyr, der er nødvendigt til fremdrivning, styring, kontrol, kommunikation, mad og overlevelse, på en uforsøgt mission, til et ukendt himmellegeme, og derefter returnere sikkert til Jorden ved at

vende tilbage til atmosfæren med hastigheder på over 40.000 km i timen, hvilket forårsager varme som omkring halvdelen af solens temperatur – næsten lige så varmt som det er her i dag – at gøre alt dette, og gøre det rigtigt, og gøre det først, før dette årti er omme – så må vi være dristige.”

Lad ingen hævde, at “redde planeten fra menneskelig aktivitet” er en dristig mission – at insistere på at vende tilbage til teknologier, der allerede i årtier har været kendt som dyre tilbageslag til menneskets fortid. Sådanne “missioner” er drevet af den pessimisme, endda fortvivlelse, som de skaber. De ægte “videnskabsorienterede missioner” er dem, der vender tilbage og udvikler Månen og tager til Mars og videre ud, ved hjælp af den fusionskraft, der oplyser Solen og stjernerne.

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være “lynprogrammer” blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den

udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt "Hvad vil du være, når du bliver stor?" Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske "mere end én karriere". I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: "Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratør Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundrededer af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det

missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den 9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske “klimanødsituation” og dens konsekvenser i form af menneskelig fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udsældning og latterliggørelse fra medier og “eksperter”. Hans nationale tv-program “The Woman on Mars” (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu. “Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program,” sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil ‘knirke’ til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

50-årsdagen for månelandingen er et 'wake-up call' for de

unge:

**Skab fremtiden med Schiller
Instituttet.**

**Schiller   Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-Larouche den 21. juli
2019**

Helga Zepp LaRouche karakteriserede den globale anerkendelse af betydningen af menneskets første skridt på Månen for 50 år siden som et velkomment 'wake-up-call', der kan genoprette optimismen, som har været under angreb af den grønne ideologi igennem de sidste halvtreds år. Mange nationer har nu store, spændende rumprogrammer. At spejde ud i rummet og genkende den realitet, at der er et stort univers, som skal udforskes, er i sig selv en "smuk afvisning af den grønne ideologi". Schiller Instituttets konference i New York var et stort gennembrud, da denne realitet var grundlaget for en lidenskabelig diskussion om det potentiale, som mennesket åbner op for, når det påtager sig den 'udenjordiske forpligtelse', som defineret af rumvisionæren Krafft Ehrlicke.

Sæt dette i kontrast til stupiditeten hos dem, der presser på for konfrontation og krig mod Kina, eller den åbenlyse britiske offensiv for krig imod Iran. Disse eksempler på dårskab tyder på, at det finansielle oligarkis loyalitet ligger over for det system, der er ved at bryde sammen, og ikke den menneskelige befolknings ve og vel.

Vore seere bør hjælpe os med at bringe denne besked ud til alle – ingen bør acceptere degenerationen, påtvunget af dem

der har gavn af at bevare et system i sammenbrud. Gå med i Schiller Instituttet for at skabe skiftet til det nye paradigme!

Den unipolære verden er ved at gå i opløsning; bring verden sammen gennem menneskehedens mission i rummet.

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: “Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden.”

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton

Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts "hamiltoniske" vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes', er systematisk blevet undergravet af det britiske "frihandels"-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den "billioner af dollar store" boble af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spøgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for længe siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme, skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den "udenjordiske forpligtelse", at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: "Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra

Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberen og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver rensset, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: "Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?" Lederne af den psykotiske miljøplan i Kongressen, "Green New Deal", (nu kendt som "Apokalypsens fire Damer") er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Instituttets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: "Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år."

Et bankerot system kræver affolkning

Den 16. juli (EIRNS) – Den 16. juli blev den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen med en meget snæver margin valgt til at være den nye formand for EU-Kommissionen. Som led i processen med at tilvejebringe de nødvendige stemmer blandt det fuldstændigt splittede Europa-Parlament, leverede hun en hårrejsende tale til støtte for det Britiske Imperiums mangeårige politik for grøn fascisme, der har til hensigt at kraftigt affolke planeten.

Grundlægger af Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, slog straks alarm over von der Leyens tale og den bredere bagvedliggende politiske offensiv. I en diskussion med medarbejdere udtalte Zepp-LaRouche, at hvad der sker, er en virkelig massiv indsats for at gøre præcis, hvad klimaforandrings-fanatiker og ledende fortalere for affolkning, Hans Joachim "John" Schellnhuber, CBE (Commander of the British Empire *-red.*), sagde i 2011 med hans opfordring til "den store omdannelse af verdensøkonomien og de-karbonisering af verden" – en verden som, hævder han, kun har en bæreevne på 1 mia. mennesker. Eller som mentor for den grønne barnesuperstjerne Greta Thunberg udtalte i en artikel i 2001, "har en bæreevne på kun en halv milliard mennesker!".

Zepp-LaRouche forklarede, at drivkraften bag denne politik for folkemord er et bankerot Britisk Imperium, der forsætligt spreder pessimisme overalt på planeten, især blandt ungdommen. "Vi er vidne til et fuldstændigt angreb fra det Britiske Imperium og oligarkiets side, der udmærket ved, at deres system er ved at nærme sig vejs ende. Og da de har været fuldstændigt uvillige til at ændre noget efter den systemiske krise i 2008, har de valgt i stedet at skabe krige og drastisk nedbringe planetens befolkningstal. Desuden "ved de, at de står over for fremkomsten af et nyt paradigme", centreret om

Kinas Bælte- og Vejinitiativ, "som allerede har fået tilslutning af 126 nationer og omkring 30 store internationale organisationer, der klart repræsenterer størstedelen af verden, og de [oligarkiet -red.] har i grunden besluttet at sætte alt på et bræt".

Zepp-LaRouche fortsatte med at forklare, at "det er dette apparat, som min nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, kæmpede imod med hele sit livsværk: den britiske naturfredningsbevægelse, den racehygiejniske bevægelse og derefter genopbygningen og omorganiseringen af disse i form af Verdensnaturfonden, Romklubben – alle disse organisationer, der forhindrede udvikling af Den tredje Verden, og som udtrykkeligt arbejdede, i hvert fald siden Romklubben i 1972, for befolkningsreduktion."

I modsætning til denne anti-videnskabelige pessimistiske kult er en bølge af optimisme begyndt at feje henover planeten, specielt omkring 50-årsdagen for menneskets landing på Månen – herunder præsident Donald Trumps tilsagn om at genoptage denne mission med rumfart – men mere bredt omkring de skridt der med udgangspunkt i Asien bliver taget hen imod et nyt paradigme baseret på økonomisk udvikling og fred. G20-topmødet den 28.-29. Juni i Osaka gjorde vigtige fremskridt i den retning, især ved de vigtige møder på sidelinjen mellem præsident Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin og med Kinas præsident Xi Jinping – til trods for Londons febrilske indsats for at forhindre dem i at finde sted. Nu befinder vi os ved det punkt, hvor der skal kød på benene for at opretholde det positive momentum og skabe et egentligt strategisk skifte. På den russiske front starter våbenforhandlingerne i Genève den 17. juli, og selv om ingen af siderne forventer noget gennembrud – især da det centrale amerikanske dagsordenspunkt tilsyneladende er at få Kina involveret i våbenreduktionsforhandlinger, som kineserne har nedlagt veto imod – sætter USA og Rusland sig for at tale sammen. På Kina-fronten er spørgsmålet: Hvornår starter den personlige samtale om handel

igen mellem de to forhandlingshold? Finansminister Mnuchin sagde, at endnu en telefonkonference efter Osaka mellem kinesiske og amerikanske forhandlere forventes i løbet af kort tid, og hvis alt går godt, følger et personligt møde. Imidlertid forbliver stemningen anspændt over de økonomiske problemer, Taiwan og andre spørgsmål.

Som Zepp-LaRouche udtalte i sin diskussion med medarbejdere: "Vi befinder os ved en absolut skillevej. Vi skal få folk til at forstå, at optimisme er Prometheus' kraft. Det er kreativitetens kraft, det er menneskehedens kraft, fordi vi kan forestille os hvilken vej vi skal gå, og at der ikke er nogen grænser for det."

Atten måneder til at ødelægge Londons imperium

Den 15. juli (EIRNS) – Prins Charles har givet os 18 måneder til at erklære sin "klima-undtagelsestilstand", og stoppe med at bruge fossile brændstoffer, opdrætte kvæg, flyve og køre. Og kongefamiliens beundrende intellektuelle og milliardærer opfostrer ham små, men voksende, hære af vildledte og hjernevaskede unge, i forsøget på at tvinge os. Selv disse unge blev bedt om at sige "12 år" indtil planeten er gået tabt – men Prins Charles skærper "nødsituationen" til 18 måneder. Skønt den britiske regering med Theresa May tydeligvis har været den "inaktive", "dysfunktionelle", som deres ambassadør

i Washington burde have beskrevet, fortsætter den og den britiske kongefamilie på "fuld kraft frem" for at fremtvinge en stor krise for Trumps regering. Den britiske efterretningstjeneste har kørt hårdt for at få Trump ud, eller for at få hans regering tilbage under Londons kontrol, i Paris-Klima-aftalen, og mod alle former for fremskridt i det 21. århundrede for nationer og befolkninger i udviklingslandene. Som da præsident Barack Obama herskesygt fortalte unge afrikanere, at Jordan ikke vil tolerere industriel udvikling for Jer, for "planeten vil koge over."

Lyndon LaRouche, fra den tid han skrev "Der er ingen grænser for vækst" for at aflive Romklubbens myte om "Grænser for vækst" i 1970'erne, var den førende modstander af den britiske kongefamilies "økologiske" fremstød for at reducere verdens befolkning. De hadede ham for hans optimisme, hans undervisning i NASA's mission til Månen og Mars i årtier, da amerikanske ledere havde opgivet det.

Præsident Donald Trump – sammen med regeringerne i Rusland, Indien, Kina og mindre magter over hele verden – har afvist denne skingre påstand om, at mennesker ikke er andet end "klima-nødstilfælde". Han har beordret, at USA så hurtigt som muligt, skal tilbage til Månen for at udvikle baserne for at rejse til Mars, ud i solsystemet, galaksen, hvor det er klart, at menneskeheden ikke har nogen grænser, og at de enkelte individer ingen grænse har, udover deres egen kreativitet. Han har opfordret til genudviklingen af atomkraftværker samt fossile brændstoffer, og har afvist Paris-aftalen som den dødsfælde den udgør.

Derfor ser vi, at det Britiske Imperium til stadighed forsøger at provokere Trumps USA til krige og stormagtskonfrontationer – altid den sikreste måde for geopolitiske London at udøve indflydelse og kontrol. Britisk efterretningstjeneste iværksatte "Russiagate" for at forsøge at sikre, at intet strategisk samarbejde – herunder regional krigsunddragelse – var muligt mellem præsidenterne Trump og Putin. Og vi

dokumenterer igen nedenfor, at London, igen og igen i hele perioden siden foråret 2017, har forsøgt at iscenesætte "begivenheder", der ville presse Trump ind i en ophedet krig i Sydvestasien.

Denne kampagne med "angreb" under falsk flag begyndte med "kemiske våben" i 2017, hvilket efterfølgende viste sig at have været iscenesat af de Hvide Hjelme, en gruppe finansieret i London på initiativ af den britiske efterretningstjeneste, som hævder at have "reageret" på de iscenesatte angreb. Og det fortsatte i sidste uge, med hvad der tilsyneladende var en åbenbar iscenesat "redning" af et tankskib med britisk flag, udført af et britisk krigsskib, "under iransk angreb" i Golfen. Da det ikke lykkedes at fremprovokere amerikanske militærstyrker mod Iran, erklærede den britiske udenrigsminister, at Iran nu kun er et år fra at besidde atombomber.

Vi er vagtsomme overfor, hvad monarkiet og dets undersåtter vil iværksætte næste gang; de truer faktisk planeten med en verdenskrig, hvis det nu lykkes dem at fremprovokere en krig mod Iran.

Vi ved også hvad vi skal gøre: Fejre Apollos 50 års jubilæum som LaRouche ville, ved at planlægge menneskehedens næste 50 år i rummet. Schiller Instituttet holder arrangementer rundt om i USA denne weekend, med udgangspunkt i en stor konference i New York, for at gøre netop dette. New York-arrangementet bliver live-streamet fra Schiller Instituttets hjemmeside kl. 19 den 20. juli. Om 18 måneder vil USA, Indien, Kina, Japan og Rusland alle være på, eller på vej mod Månen og videre – og det Britiske Imperium må destrueres.

Det Britiske Imperiums forræderi afsløret mens Trump gør skridt til et nyt paradigme med Rusland og Kina.

Den 14. juli (EIRNS) – Den undergravende rolle af britiske imperialistiske interesser bliver i stigende grad afsløret for verden. To store åbenbaringer alene i denne uge: For det første blev den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, af sine egne rapporter til udenrigsministeriet, afsløret i at forsøge at undergrave den politik, som USA's præsident fører, alt imens at han arbejder for en "hændelse" i den Persiske Golf, hvor en amerikaner dræbes, og skylden skydes på Iran (en typisk britisk operation under 'falsk-flag', i lighed med den der blev udført af 'de Hvide Hjelme' i Syrien) for at tilsidesætte præsidentens afvisning af at gå i krig mod Iran.

For det andet gennemførte briterne en åbenlys handling af sørøveri ud for Gibraltar ved at beslaglægge et iransk olietankskib, hvorefter de iscenesatte en hændelse i Hormuz-strædet, hvor Iran fejlagtigt blev anklaget for til gengæld at forsøge at beslaglægge et britisk olietankskib. Som rapporteret nedenfor var denne hændelse iscenesat af den britiske militære efterretningstjeneste, som [imidlertid] forfejlede sin hensigt, og nu er blevet afsløret som en svindel.

Siden mordet på Jack Kennedy og den britiske succes med at trække USA ind i en uamerikansk kolonial krig i Indokina, har det anglo-hollandske neoliberale finansielle system systematisk overtaget den amerikanske økonomi. Dette blev

muliggjort ved at udnytte USA's fallit på grund af omkostningerne ved den folkemorderiske asiatiske krig og ved den kulturelle undergravning af en demoraliseret ungdomsgeneration gennem en 'ny opiumskrig', den anti-videnskabelige "miljø"-bevægelse, ledet af den kongelige familie, og udbredelsen af degenereret og grim "musik" for derved at nægte ungdommens adgang til skønheden i den klassiske musik og kultur. I stedet for den hamiltoniske politik med øremærket kredit, som indført under Roosevelts New Deal og under Kennedys rumprogram, og en udviklingspolitik for atomkraft/fusionsenergi, blev slagordene britisk "frihandel", "centralbankens uafhængighed" og lignende uamerikanske svindelnumre sat i stedet. Resultatet var spekulanter overtage af økonomien, outsourcing af vores industrier, legalisering af stoffer, hvilket medførte ødelæggelse af industri og infrastruktur og det moralske forfald der karakteriserer USA i dag, som det delvis dokumenteres i EIR's specialnummer: "The Bitter Truth of U.S. economic "Recovery" (Den bitre sandhed om USA's økonomiske opsving). "Intet mindre end en tilbagevenden til Hamiltons politik – ikke kun i USA, men i forbindelse med de store eurasiske kulturer – Rusland, Kina og Indien – som foreslået af Lyndon LaRouches 'fire love' og hans ide om et Nyt Bretton Woods – kan stoppe sammenbruddet af de vestlige økonomier og faren for global krig.

Præsident Donald Trump har taget små, men dramatiske skridt til at forfægte sit personlige lederskab og bryde med "etablissementet i Washington", som har forvandlet begge politiske partier til spytslikkere for britisk imperialistisk politik med permanent krigsførelse og "fri markedsdiktatur" af London og Wall Streets finansielle karteller. Han har taget skridt til at afslutte det sidste levn af Den kolde Krig i Korea; han forhandler en afslutning på den "endeløse krig" i Afghanistan; han er begyndt at genoprette optimismen fra Kennedys rumprogram gennem hans Måne-Mars-mission; han har holdt venlige møder med lederne af Rusland, Kina og Indien (blandt andre) på sidelinjen af G20 i Osaka, til stor rædsel

for briterne og de neo-konservative i hans eget kabinet; han har ophævet de absurde og destruktive "anti-kulstof"-regler, der blev pålagt af Obama, og samtidig gjort gældende at ren luft og vand er det virkelige miljøproblem; han har gjort sig til talsmand for "fair trade"-politik i modsætning til det neo-koloniale mantra om "globalisering".

Truslerne om krig og økonomisk disintegration eksisterer stadig trods disse små trin. Helga Zepp-LaRouche pegede i sin ugentlige webcast i lørdags på det centrale stridspunkt, der er involveret i at afslutte disse trusler og indlede et nyt paradigme for menneskeheden, ved at tage fat på forfaldet i borgernes moralske karakter, som præsenteret i Friedrich Schillers idé om den æstetiske uddannelse af mennesket. "Det er absolut nødvendigt," sagde Zepp-LaRouche, "at den moralske opbygning af menneskeheden går hånd i hånd med videnskabelige og teknologiske fremskridt, fordi videnskab og teknologi alene ikke har svaret på spørgsmålet om menneskets moralske adfærd." "Det er den æstetiske uddannelse, indflydelsen af stor kunst, klassisk musik, klassisk poesi og de andre klassiske kunstarter, som har denne forædlende virkning på mennesket, og derfor må disse to ting absolut gå sammen."

Schiller Instituttet vil den 20. juli fejre 50-årsdagen for menneskehedens landing på Månen med begivenheder på Manhattan og andre steder rundt omkring i verden med både videnskabelige og musikalske præsentationer, der også fejrer Lyndon LaRouches grundlæggende princip om, at den kreative proces inden for kunst og videnskab er en og samme.

Kunne menneskets fremtid i rummet være nøglen til at besejre den dødelige pessimisme

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 13. juli 2019

Helga Zepp-LaRouche åbnede dagens webcast med at diskutere "lyspunkter" i den strategiske situation, der kommer fra diplomatiet på G20-topmødet og Trump-Kim-mødet i den Demilitariserede Zone. Alligevel er det potentiale, der er ved at opstå, for at bryde med den geopolitiske unipolære verden truet af menneskehedens fjende, det Britiske Imperium, som er involveret i militære provokationer mod Iran og Kina, men endnu vigtigere, gennem dets rolle i at sprede pessimisme om fremtiden ved indførelsen af en anti-menneskelig grøn ideologi.

Mens Vesten ødelægger sig selv, er Asien på vej op, og et centralt element i Asiens fremkomst er vægten på rumforskning. Kina og Indien er begge involveret i måneprojekter, og Trumps hensigt om at USA skal være tilbage på månen inden 2024 definerer et potentiale for bredt videnskabeligt samarbejde. Dette er modgiften til pessimismen fra "grænser for vækst", osv., hvorfra den grønne bevægelse blev lanceret – den menneskelige kreativitet kan altid åbne nye horisonter, betonedede hun, ligesom Krafft Ehrlicke gjorde, med sin visionære idé om "den udenjordiske forpligtelse", og som Lyndon LaRouche

viste i sine skrifter.

Vi kan bruge 50-årsdagen for Måne-landingen til at bringe fornyet optimisme til mennesker, noget som i høj grad frygtes af de neoliberale imperiale netværk centreret i London.

Vor tids store øjeblik må finde et stort folk

Den 11. juli (EIRNS) – De overraskende og uventede udviklinger i de seneste uger har ført USA og verden frem til et vendepunkt i flere nært beslægtede kampe, eller flere aspekter af den samme kamp. Et aspekt er at skabe enighed blandt de fire store anti-imperialistiske stormagter, USA, Rusland, Kina og Indien. Nu, endnu en gang, befinder verdens spekulative, London-centrerede finanssystem sig ved afgrunden af en krise, der er værre end den der brød ud i 2007. For at afværge det havde den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche længe foreslået, at de fire nationer skulle slutte sig til hinanden og indlede et nyt globalt system, et kreditsystem snarere end et finansielt system. Værdiløse spekulative beholdninger vil blive sat igennem konkursbehandling, og faste valutapariteter genindføres. Den nye institution vil udstede lavt forrentede kreditter i stor målestok til udviklingsprojekter rundt omkring i verden, som Kinas enorme Bælte- og Vejinitiativ – et globalt program for infrastruktur som 123 nationer har underskrevet samarbejdsaftaler med. Det nye internationale kreditsystem vil blive inspireret af Franklin Roosevelts design til det oprindelige Bretton Woods-system, som blev forvansket efter hans død. Et sådant nyt globalt kreditsystem

vil bogstavelig talt gøre en ende på imperialismen fra den ene dag til den næste, da dagens herskende London-centrerede spekulative finanssystem, som omfatter Wall Street, Den internationale Valutafond og lignende, er synonymt med imperialismen; det er faktisk den eneste imperialismen der eksisterer i dag.

I takt med at disse fire stormagter retter ind efter hinanden, vil de kvæle krigsprovokationer – som hovedsagelig er britiske, eller britisk orienterede, og pacificere krigszoner.

Et andet aspekt er kravet om at menneskeheden er udfarende fra dens hjemmeplanet med henblik på at udforske og i sidste ende kolonisere månen, solsystemet og derudover, som Lyndon LaRouches samarbejdspartner, den store tysk-amerikanske rumforsker Krafft Ehrlicke, kaldte "det udenjordiske imperativ" (forpligtelsen fra det ydre rum –red), som en moralsk nødvendighed. Det er sådan 1. Mosebog må forstås. Mennesket i Guds billede er ikke jordbundet; han er universel som sin skaber og en udødelig art. Da de samme fire stormagter også er de store rummagter (sammen med Japan og andre), åbner rumforskning og -kolonisering sig øjeblikkeligt som et felt for deres samarbejde.

Tæt forbundet hermed er kampen for at sætte en stopper for det britisk dirigerede kupforsøg mod den legitime valgte amerikanske præsident, Donald Trump, et kupforsøg som stadig fortsætter på trods af at Mueller-rapporten fastslog, at der var "intet samarbejde [med Rusland]". Som millioner af amerikanere nu forstår, var den udenlandske magt, der blandede sig i valget i USA i 2016 og senere, London, og ikke Moskva, fordi London vidste, at en præsident Trump ikke ville være deres villige 'skødehund', ligesom vore seneste præsidenter eller en Hillary Clinton, som ikke ville vove at bryde ud af det "specielle forhold" med det Britiske Imperium for at samarbejde med Rusland, Kina og Indien. De iværksatte i stedet uendelige udenlandske krige baseret på britiske løgne, som tidligere premierminister Tony Blairs "uredelige dossier" om

irakiske masseødelæggelsesvåben.

Man kan forestille sig den rædsel, med hvilken London erfarede hvordan gennembruddet i forhandlingerne mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong Un i 'den demilitariserede zone' (DMZ) var blevet forberedt, igennem et tæt samarbejde mellem præsident Trump og Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Kina, og også Indiens premierminister Narendra Modi. Putin havde mødtes med Kim under forberedelserne, og Xi foretog et statsbesøg i Nordkorea umiddelbart før hans møde med Trump i slutningen af juni. Processen fortsætter intensivt, selv om den falske nyhedspresse hellere ville ignorere det. I mellemtiden forsøger de samme fire stormagter at forhandle om en eventuel fredsaftale i Afghanistan.

Den 4. juli mindede præsident Trump amerikanerne og andre om, hvorfor Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet, og mod hvem – det samme Britiske Imperium. Millioner lærte også fra denne tale for første gang, at menneskeheden vil rejse til månen igen i 2024, denne gang for at industrialisere Månen og søsætte missioner til Mars, som Lyndon LaRouche forudsagde i sin berømte halvtimes TV-kampagnevideo i forbindelse med det Demokratiske Partis præsidentnominering i 1988, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars). Den 20. juli fejrer verden 50-årsdagen for Apollo 11's landing på månen, en dag der fejres internationalt af Schiller Instituttet i denne ånd.

Derefter afslørede Storbritanniens ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, i en række notater, der blev lækket den 7. juli, sig selv som en fjende og en medsammensvoren mod den amerikanske præsident, og blev tvunget til at træde tilbage den 9. juli.

Således har en række pludselige, uventede begivenheder afsløret, hvor tæt vi er på sejr i denne mangesidige kamp. For alle dem, der tænker 50 år tilbage, til Apollo 11, kan det virke som om vi er tæt på at realisere John Kennedys planer og drømme, som blev afbrudt af det britisk inspirerede snigmord

på ham, tillige med mordene på hans bror Bobby og Martin Luther King.

På det tidspunkt syntes det som om, at ingen trådte frem for at bære faklen videre fra de tre. På en måde er det sandt – ingen af deres nærmeste medarbejdere trådte frem. Men i en dybere forstand var det Lyndon LaRouche, der trådte frem. Han fulgte denne vej via en genopdagelse af de videnskabelige principper for økonomi. Første gang han kom i rampelyset var da han fremlagde en korrekt prognose for Nixons ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971, en prognose der tidligere var blevet spottet af alle "anerkendte" økonomer. LaRouche forstod den forfatningsmæssige institution i det amerikanske præsidentskab, arbejdede indenfor denne, og deltog i otte præsidentkampagner. Blandt andre historiske præstationer, fik han i 1983 præsident Ronald Reagan overtalt til hvad sidstnævnte kaldte Det strategiske Forsvarsinitiativ ("Strategic Defense Initiative", SDI, -red.) som et alternativ til kernevåbnenes "gensidigt sikret ødelæggelse", samt en global udviklingspolitik.

LaRouches forslag til Moon-Mars-missionen stammer fra hans Strategiske Forsvarsinitiativ.

For dette blev LaRouche udsat for falske anklager og sendt i fængsel i fem år af den samme britisk inspirerede gruppe, som har forsøgt at ramme præsident Trump, herunder den samme korrupte anklager, Robert Mueller. Men fængslingen stoppede ham ikke. Fra fængslet udtænkte han planen, der dengang blev kaldt "Productive Triangle" ('den Produktive Trekant'), som senere blev til Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der i den grad har ændret verden, og for eksempel bragt håb til Afrika. LaRouches navn må renses, befris for besudlingen fra de falske anklager, så hans ideer kan udbredes yderligere for at sikre den sejr, der nu er inden for rækkevidde.

Nu, i dag, er et stort øjeblik indtruffet, for at finde et stort folk der kan vinde denne kamp.

Det Britiske Imperiums særlige forhold falder sammen – Perfidious Albion Delenda Est

Den 10. juli (EIRNS) – I USA og Storbritannien er der en voksende erkendelse – og bæven hos nogle – af at det særlige forhold mellem Storbritannien og USA er i kaos og godt kunne blive fuldstændig og uigenkaldeligt ødelagt i den nærmeste fremtid. Udgivelsen af de diplomatiske telegrammer fra den tidligere britiske ambassadør i Washington (han fratrådte i morges) Sir Nigel Kim Darroch, KCMG (kommandør i ridderordenerne St. Michael og St. George) betyder langt mere end afsløringen af den uanstændigt adlede aristokrat for hans rolle i det britiske imperiale kupforsøg mod dets tidligere koloni. Faktisk har det potentialet til at tippe vægten mod imperiets kontrol over USA: Afslutningen på det "frie markedes" økonomiske konstruktion, pålagt ruinerne af det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit og videnskabeligt fremskridt; og afslutningen på det amerikanske militærs styrke, der bliver brugt som den "dumme kæmpe" for at udføre britiske koloniale krige i hele Asien og Mellemøsten.

Lyndon LaRouche tilbragte en stor del af sine 96 år med at kæmpe for at uddanne amerikanere og verdensborgere til at forstå, at den egentlige fjende af civilisationen ikke var en nationalstat eller nogen kombination af nationalstater, men det overnationale imperium centreret i City of London og dets kontrollerede datterselskaber på Wall Street og i de finansielle centre i de øvrige vestlige magter.

Nu er kontrollørerne af dette imperium i en tilstand af panik, mens folk af god vilje endelig gør noget for at bryde kæderne i det særlige forhold. I London skriger herskaberne over at præsident Donald Trump drister sig til at fordømme den britiske ambassadørs kriminelle handlinger for bevidst at mobilisere kræfter i USA til at udføre det forræderiske kupforsøg mod Trumps præsidentskab. Den tidligere udenrigsminister Malcolm Rifkin, for eksempel, rasede over, at præsidenten er "skør og mærkelig" og hævdede (længselsfuldt, men ukorrekt), at "det meste af Amerika ignorerer" Trumps tweets.

Og i USA befrier amerikanerne sig i stigende grad fra deres underdanighed over for det Britiske Imperiums mystik. Det faktum at den britiske efterretningstjeneste stod bag hele Russiagate-fupnummeret mod præsidenten, bliver nu åbenlyst afsløret af justitsministeren og kongresmedlemmerne, præcis som LaRouche PAC afslørede fra begyndelsen. Rowan Scarborough fra Washington Times skrev i dag om "Fortælling om to dossierer" – MI6-agenten Christopher Steeles og nu Sir Kims telegrammer. "Selv før de usædvanlige afsløringer skrev Scarborough: "Præsident Trump var dybt mistænksom over for den britiske regerings rolle i efterforskningen af ham og hans allierede". Nu, påpegede ham, blev de undergravende Darroch-telegrammer "sandsynligvis distribueret til magtens sæder, herunder Downing Street nr. 10"

Alt dette er kommet bare et par dage efter, at præsident Trump brød med den neokonservative stab der omgiver ham (som vi nu ved blev opfordret af Sir Kim som "portvogtere", "Trump-hviskere", "de personer vi stoler på for at sikre, at den britiske stemme høres i West Wing i Det Hvide Hus)". I Asien gjorde Trump sit eget diplomatiske arbejde og mødtes personligt med Xi Jinping, Vladimir Putin, Kim Jong Un og mange andre. Betingelserne er blevet fastlagt for at præsidenten kan realisere sit oprindelige kampagneløfte om at være "venner" med Rusland og nå til enighed med Kina, som

rækker ud over handel, for potentielt at kunne realisere LaRouches forslag om, at USA skal tilsluttes Kinas Nye Silkevej.

50-årsdagen for Apollo 11's månelanding om 10 dage er en lejlighed til både at fejre menneskehedens kreative "herredømme over naturen" og at bringe hele verden sammen om at udvide menneskehedens "udenjordiske forpligtelse", som erklæret af den store rumforsker Krafft Ehrlicke. Tiden er knap til at opnå denne store mission. Imperiet vil ikke roligt synke hen i glemsel, men vil risikere alt – endda atomkrig – for at redde sig selv. Også boblen i det vestlige finanssystem, der er mere oppustet i dag end før krakket i 2008, har igen nået et bristepunkt.

Det bedste middel til at gøre dette betydningsfulde øjeblik klart for alle nationer og alle borgere – både faren og løsningen – er, at præsident Trump handler for at rense Lyndon LaRouches navn og placere "fornuftens kraft" lige foran menneskeheden. Onsdag den 17. juli vil en samling LaRouchePAC aktivister står foran den amerikanske kongresbygning med bannere, der bekendtgør "LaRouche-sagen: Muellers' Første Lejemord" og "Rens LaRouche!"

**I takt med at mennesket
vender tilbage til rummet,
vender det også tilbage til**

sin fornuft.

Den 4. juli (EIRNS) – Den seneste spektakulære udvikling i Korea er resultatet af de offentliggjorte og ikke-offentliggjorte møder mellem præsidenter Donald Trump, Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland sammen med andre verdensledere i Japan i sidste uge. Deres samarbejde om dette og andre brændende spørgsmål bør udgøre et afgørende vendepunkt væk fra udsigten til krig, og i stedet hen imod fælles højteknologisk økonomisk udvikling af en verden, der stadig, den dag i dag, er fuld af fattigdom og sult.

Men hvordan kan dette udfald sikres? For det første har vi brug for gode ledere – og præsident Trump, Xi og Putin er i sandhed de bedste ledere, vi har set i spidsen for disse nationer i mange år. Men noget andet er endnu vigtigere; hvilket blev anerkendt af de strålende begavelser, der grundlagde den amerikanske republik på denne dag i 1776, og af deres samtidige, den tyske "frihedspoet" Friedrich Schiller. Og det er borgernes moralske intellektuelle karakter. Dette er dilemmaet, som Shakespeare indledte sin Julius Cæsar med. Dyb korrupsion, uvidenhed og overtro blandt befolkningen vil medføre, at ethvert lederskab, selv det bedste, vil snuble.

Nu er det på tide at se den kendsgerning i øjnene, at Vesteuropa og USA, den transatlantiske sektor, har befundet sig i en veritabel mørk tidsalder i de sidste årtier af det 20. århundrede (og faktisk længere). Den store, netop afdøde, amerikanske videnskabsmand og statsmand Lyndon LaRouche redegjorde for de dybere filosofiske grunde til dette, og den svingende dynamik, i takt med at amerikanernes livssyn var inspireret af Franklin Roosevelts økonomiske genopretningsprogram og af hans forventninger til efterkrigstiden, og sidenhen blev forringet under Truman. De moralske tidevandsbevægelser afspejler delvist perioderne med forfald og perioderne med spring fremad i videnskab og fysisk økonomi (snarere end aktiemarkedet). Kennedy forsøgte at

genoplive Franklin Roosevelts ledelse og impuls. Men efter at Jack Kennedy, Martin Luther King og Bobby Kennedy var blevet dræbt, var der ingen anerkendt ledende skikkelse, der tog faklen op. Richard Nixons tåbelige ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i august 1971 markerede en afgørende vending fra en økonomi med ægte fysisk produktion til den "post-industrielle" 'møgbunke, som vi sidenhen er blevet til.

Alt dette kan koges ned til det følgende. Menneskeheden sendte de første mennesker til et andet himmellegeme den 20. juli 1969 og den sidste i 1972. Fra 1972 til i dag har vi, som biologisk art, manglet evnen til så meget som at kunne gentage, hvad vi gjorde under Kennedys Apollo-program. Industrier er blevet nedlagt. Laboratorierne og universitetsafdelingerne er blevet lukket. Faktisk blev de skabeloner, der blev brugt til fremstilling af Saturn V, flertrinsraketten, stadig i dag den kraftigste der nogensinde er blevet lavet, kasseret. Lederen af teamet, der lavede den raket, Wernher von Braun, blev fjernet fra sit anlæg i Huntsville, Alabama, for at sygne nytteløs hen på et kontor i Washington.

Nu har vi til hensigt at vende, ikke tilbage, men fremad til Månen igen. Som administrator for NASA, Jim Bridenstine, har sagt, vil Artemis-programmet, der nu er under udvikling, blive et endnu større skridt for menneskeheden end Apollo. Det vil lede til en permanent tilstedeværelse for at industrialisere Månen, ikke som et mål i sig selv, men som et nødvendigt skridt til Mars – og sidenhen hinsides. Ressourcer fra Månen, der omfatter helium-3 brændstof til fusionsenergi, vil blive udvundet og forarbejdet til brug for missioner til Mars. Og som John Kennedy foreslog til De Forenede Nationer i 1963, hvilket Trump-administrationen har gentaget, skal dette være et fuldt ud internationalt program. Sammen med ledende rumfartsnationer, som USA, Rusland, Kina, Indien og Japan, vil der være områder, hvor mange andre nationer også kan bidrage.

Dette program vil revolutionere vores økonomi. Som Lyndon

LaRouche uddybede i en række banebrydende studier i 1980'erne, vil de nye teknologier, som rumindsatsen vil kaste af sig, overstige forholdet i 1960'erne, da amerikansk økonomi fik over 10 dollar for hver dollar investeret i NASA.

Dette rumprogram vil blive omdrejningspunkt for en ny global renæssance. Forestil dig for eksempel hvordan amerikanske klasseværelser vil se ud, når eleverne bliver forberedt på de nye, hidtil usete udfordringer ved udforskning af rummet – sammenlignet med den stof-omtågede kedsomhed, som vi ser i dag. Hvor Roosevelt byggede CCC-lejre for at rehabilitere ungdommen, vil vi bygge CCC-lejre for rummet, som Helga Zepp-LaRouche har sagt (Civilian Conservation Corps var et offentligt beskæftigelsesprogram under F.D. Roosevelt –red).

Den mand, som har gjort det muligt, er den afdøde Lyndon LaRouche. Var det ikke for de håndgribelige ændringer, som hans ideer har medført i verden i løbet af de sidste 40 år, ville ingen af de fremskridt, vi har set omkring G20-mødet i Japan d. 28.-29. juni have været mulige. Nu skal LaRouches navn renses for de falske anklager, som han blev dømt og fængslet for i 1986-89 af den selvsamme Robert Mueller, som har forsøgt at mistænkeliggøre Trump, således at præsident Trump og andre åbent og frit kan benytte sig af hans [LaRouches] enorme arv.

**Samarbejde mellem USA,
Rusland og Kina indvarsler et**

nyt paradigme for menneskeheden

Den 2. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trumps besøg i Nordkorea, hvor han mødtes med Kim Jong Un, og genoprettede 'ånden fra Singapore' i de bilaterale forbindelser mellem USA og Nordkorea, repræsenterer faktisk langt mere end det – potentielt et stort skridt fremad for menneskeheden. Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, at mens mødet pludselig kom op søndag den 30. juni, "afspejler det hele processen frem til mødet mellem Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping, og jeg tror, at der bag kulisserne har været en helt utrolig indsats for at gå i denne retning. Dette er et stort skridt i retning af, at de fire stormagter arbejder sammen."

'De fire stormagter' refererer til samarbejdet mellem verdens største eurasiske kulturer – Rusland, Kina, Indien og USA – som repræsentativt for den bedste europæiske kultur, hvilket Lyndon LaRouche definerede som den minimale kombination af politiske og kulturelle enheder med tilstrækkelig styrke til at slukke det for det Britiske Imperiums sidste glød, og skabe et nyt paradigme for menneskeheden baseret på samarbejdsvillig økonomisk udvikling og en ny renæssance, der forener den positive arv i hver af verdens succesfulde kulturer.

Det kan ikke overses, at både Xi Jinping og Vladimir Putin for nylig mødtes med Kim Jong Un, hvilket førte til de historiske private møder mellem præsident Trump og både Xi og Putin i Osaka, hvor Trump hævdede sin personlige diplomatiske kontrol. Den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo blev holdt ude fra topmøderne – Bolton blev endda sendt helt af vejen, til Mongoliet.

Som præsident Putin fortalte til Financial Times i sidste uge, kan fremskridt i spørgsmålet om Nordkorea kun ske, hvis der stilles absolut solide sikkerhedsgarantier for Nordkorea, især

da nordkoreanerne er fuldt bevidste om, hvad der skete med Irak og Libyen, da de opgav deres atomvåbenprogrammer. Af indlysende grunde kan sådanne garantier kun gives af Rusland og Kina i samarbejde med USA.

Det centrale udestående spørgsmål der fortsat skal behandles er: Kan samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om strategiske spørgsmål udvides til det afgørende spørgsmål om reformering af den vaklende internationale finansielle infrastruktur? Selv Bank for International Settlements (BIS i Schweiz er 'centralbankernes centralbank' –red.) har i denne uge advaret om den vildt overstrakte boble af virksomhedsgæld, opblæst 'gearet' gæld, der ligner den boliglån-boble, som udløste sammenbruddet i 2008 og næsten et sammenbrud af hele det vestlige finansielle system.

Zepp-LaRouche meldte ud i dag: "Jeg tror, at denne form for samarbejde, Rusland, Kina og USA imellem, er ved at komme meget, meget tæt på potentialet for at udvide det til områder der skal ses på, som den truende finanskrisen, den Nye Bretton Woods-aftale, den påtrængende reform af systemet, og det er muligvis ikke så umuligt som folk måske tror". Hun pegede på en artikel, der blev offentliggjort mandag af CNBC, af Michael Ivanovitch, en tidligere embedsmand ved OECD, en tidligere økonom på New York Federal Reserve og Columbia-professor; artiklen bar titlen: "Trump gør det grundlæggende arbejde for en ny verdensorden bygget op omkring USA, Kina og Rusland."

Ivanovitch skriver, at de største forretningsdelegationer ved St. Petersburg International Economic Forum d. 6-8. juni var fra USA (der er også den kendsgerning, at den største udenlandske delegation til "Summer Davos" Forum, der nu finder sted i Dalian i Kina, er fra USA). Ivanovitch peger på, at indblandingen i præsident Trumps politik for at skabe tætte forbindelser med Rusland og Kina, fra hans egen regering, er blevet kørt ud på et sidespor i de nylige diplomatiske bedrifter, og at Trump er klar over, at opnåelsen af hans hensigt i denne henseende er afgørende for hans genvalg i

2020.

Den næste afgørende begivenhed er halvtredsårsdagen den 20. juli for menneskets månelanding. Schiller Instituttet afholder internationale festligheder for at opildne det voksende momentum for det globale samarbejde i menneskehedens næste 50 år. Zepp-LaRouche pegede i dag på den presserende nødvendighed af at "omdanne den amerikanske økonomi til en rumøkonomi, for at gøre det muligt at Trumps idé om at sætte en mand og kvinde på månen inden 2024 faktisk lykkes ... "Hvis man ser på kostprisen af materialer, der er nødvendige for at gennemføre programmet for koloniseringen af Månen-Mars," tilføjede hun, "vil det kun fungere, hvis man øger produktiviteten i hele verdensøkonomien", herunder et gennembrud i fusionskraft. "Man har ikke tilstrækkelig industriel og teknologisk videnskabelig kapacitet i verden lige nu, til at lave den slags transformationer der kræves," sagde hun. "Så der er ingen grund til at betragte noget land som en fjende, for selv om hele verden samler den samlede industrielle kapacitet, kræver det stadig et spring til en ny økonomisk platform, uddannelse af en eller to generationer af mennesker – det kræver et enormt spring. Så det er ikke et spørgsmål om at fordele en mindre kage blandt mennesker, 'der mundhugges': Det er et spørgsmål om, hvordan man definerer en ny økonomisk platform, hvor nye frihedsgrader er mulige."

Det er på dette niveau af virkelighed, at vi finder nødvendigheden af at få rensset Lyndon LaRouche navn, samt gøre hans ideer tilgængelige for alle verdensborgere.

**POLITISK ORIENTERING den 20.
juni 2019:
Vil Trump samarbejde med Kina
og Rusland ved G20
eller blive manipuleret ind i
krig med Iran?
Se også 2. del inkl.
diskussionen**

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I middertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd: